

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 23. července 2008 (29.07)
(OR. en)**

12108/08

**Interinstitucionální spis:
2008/0154 (COD)**

**ENV 485
CODEC 1008**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	18. července 2008
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)

Delegace nalezou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Javiera SOLANU, generálního tajemníka, vysokého představitele.

Příloha: KOM(2008) 402 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 16.7.2008
KOM(2008) 402 v konečném znění

2008/0154 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)

(předložený Komisí)

{SEK(2008) 2121}

{SEK(2008) 2122}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Odůvodnění a cíle návrhu

Program Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (dále jen „EMAS“) byl původně zřízen v roce 1993¹ a byl změněn v roce 2001 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)², jež je v současné době v platnosti.

Cílem návrhu je posílit systém zvýšením jeho účinnosti a jeho přitažlivosti pro organizace za účelem:

- zvýšení počtu organizací, které systémem používají³;
- uznání programu EMAS jako měřítka pro systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí;
- umožnění organizacím, které používají jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí, aby své systémy aktualizovaly a nahradily programem EMAS;
- vytvoření dopadu nad rámec organizací registrovaných v programu EMAS tím, že bude od těchto organizací požadováno, aby zvažily hlediska ochrany životního prostředí při výběru svých dodavatelů a poskytovatelů služeb.

Navrhované změny se zaměřují na podstatu návrhu a zvláštní pozornost je věnována potřebám malých organizací (malých a středních podniků a malých orgánů veřejné moci), institucionálnímu uspořádání a spojitosti s ostatními nástroji politiky Společenství.

1.2 Obecné souvislosti

Článek 15 nařízení o programu EMAS ukládá Komisi, aby program EMAS přezkoumala s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a navrhla Evropskému parlamentu a Radě vhodné změny.

V této souvislosti byla v roce 2005 provedena rozsáhlá studie hodnocení programu EMAS. Tato studie, spolu s příspěvkem různých zúčastněných stran programu, určila silná a slabá místa programu a navrhla možnosti, jak zlepšit účinnost nařízení.

¹ Nařízení Rady (EHS) č. 1836/93 ze dne 29. června 1993 o dobrovolné účasti průmyslových podniků v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí; Úř. věst. L 168, 10.7.1993, s. 1.

² Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

³ Na konci roku 2007 bylo v programu EMAS registrováno 6000 míst. Podrobnější informace lze nalézt v KOM(2008) xxx v konečném znění; posouzení dopadů, které doprovází tento dokument; § 2.1.2 a § 2.2.5.

1.3 Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

1.4 Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Přezkum programu EMAS je součástí balíčku průvodních opatření ke sdělení o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu, který má být přijat v červnu/červenci 2008. Cílem akčního plánu je podstatným způsobem změnit chování spotřebitelů a výrobců směrem k lepším výrobkům, zeštíhlené a čistší výrobě a inteligentní spotřebě. Spolu s přezkumem programu EMAS bude zahrnovat i přezkum nařízení o ekoznačce a sdělení o ekologických veřejných zakázkách.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1 Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Útvary Komise udržují soustavný dialog se zástupci členských států a s různými zúčastněnými stranami procesu EMAS, aby mohly sledovat praktické provádění programu.

Subjekty členských států, které provozují program EMAS (příslušné subjekty, akreditační orgány), zorganizovaly řadu zasedání zúčastněných stran a seminářů o budoucnosti programu a vypracovaly doporučení pro jeho přezkum.

Členské státy zastoupené ve výboru zřízeném podle článku 14 nařízení o EMAS byly konzultovány v každé fázi procesu přezkumu a přispěly do něho⁴.

Komise zorganizovala čtyři zasedání pracovních skupin⁵ a seminář o přezkumu⁶ s vybranými odborníky na EMAS (ověřovateli EMAS, konzultanty, akreditovanými orgány a příslušnými subjekty).

Komise navštívila vybrané členské státy, aby získala jejich stanoviska k revizi nařízení a při této příležitosti členské státy a ostatní zúčastněné strany předložily své představy o budoucnosti programu.

Jménem generálního ředitelství pro životní prostředí byla konsorciem konzultantů provedena rozsáhlá studie hodnocení programu EMAS a ekoznačky (studie „EVER“). Zkoumala, jak evropské organizace vnímají motivy, faktory úspěšnosti a přínosy ve vztahu k EMAS

⁴ Zasedání výboru dne 20. června 2005 (Brusel), 22. listopadu 2005 (Turín), 29.–30. června 2006 (Lucemburk), 13.–14. listopadu 2006 (Atény) a 13.–14. června 2007 (Varšava).

⁵ Dne 17. května, 9. června, 20. července a 27. července 2006.

⁶ Dne 11.–12. prosince 2006.

a poskytla doporučení pro přezkum programu EMAS. Zjištění byla předložena, prodiskutována a rozšířena během dvou seminářů, které se konaly v září 2005 a jichž se účastnili odborníci, instituce, společnosti, profesionálové a nevládní organizace.

Projekt REMAS, tříletý projekt financovaný fondem pro životní prostředí LIFE Evropské unie a provedený britskou Agenturou pro životní prostředí, Skotskou agenturou pro ochranu životního prostředí, britským Institutem pro řízení a hodnocení životního prostředí a irskou Agenturou pro ochranu životního prostředí, byl dokončen v květnu 2006. Tento projekt prostřednictvím podrobné statistické analýzy stanovil vliv různých druhů systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí na místní činnosti řízení z hlediska ochrany životního prostředí a jejich následný dopad na dodržování právních předpisů a výkon vzhledem k nejlepším dostupným technikám.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Studie EVER ukázala, že program EMAS je považován za prostředek integrace problematiky životního prostředí do kolektivního hodnotového systému organizace a zlepšení jejího obrazu. EMAS není pouze vnímán jako systém pro snižování nákladů na odstraňování odpadů, spotřebu energie atd.; je také považován za signál šetrnosti k životnímu prostředí.

Zlepšení životního prostředí, příznivější obraz organizace a snižování nákladů jsou považovány za daleko nejdůležitější přínosy přijetí programu EMAS. Ačkoli se téměř polovina respondentů studie EVER domnívala, že peněžní náklady programu EMAS převažují nad přínosy, více než dvě třetiny respondentů považovaly EMAS při srovnání finančních a nefinančních přínosů a nákladů za úspěch.

Projekt REMAS ukázal, že přijetí akreditovaného a certifikovaného systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí zlepšuje místní činnosti řízení z hlediska ochrany životního prostředí a že existují důkazy, že celkové řízení z hlediska ochrany životního prostředí je lepší podle EMAS než podle jiných systémů⁷.

Na druhé straně studie ukázaly, že EMAS ještě nedosáhl svého plného potenciálu, pokud se týká jeho rozšíření. Náklady na EMAS, nízké nasazení vedoucích pracovníků a administrativní zátěž/byrokracie byly respondenty studie EVER považovány za tři nejdůležitější překážky pro přijetí EMAS. Přestože se počet registrací programu EMAS stabilně zvyšuje (v současné době je ve Společenství registrováno více než 5000 organizací), stále to představuje jen velmi malý podíl počtu organizací, které by tento program potenciálně mohly používat.

Tyto závěry byly podpořeny většinou konzultovaných zúčastněných stran a byly zohledněny, když útvary Komise analyzovaly možnosti určené pro přezkum programu a rozhodly o jeho navrhovaném budoucím směru a o změnách, které je nutno provést ve stávajícím nařízení o EMAS.

V období od 22. prosince 2006 do 26. února 2007 se na internetu vedla otevřená konzultace. Komise obdržela 214 odpovědí.

⁷ Viz KOM(2008) xxx v konečném znění; posouzení dopadů, které doprovází tento dokument; § 1.2.1.

2.2 Posouzení dopadů

Komise provedla posouzení dopadů, které je uvedeno v pracovním programu, a zvažila tři hlavní možnosti:

- pokračování v současném přístupu;
- postupné ukončení programu a
- podstatné změny nařízení.

Možnost pokračování v současném přístupu by zajistila stabilitu. Zvažované změny by mohly být pouze administrativní/institucionální povahy za účelem lepšího fungování současného programu. Tato možnost by ovšem pouze mírně zlepšila „slabá místa“ programu a neposkytla by možnost pro podstatné změny. Její celkový dopad zůstane malý, což bude na újmu její důvěryhodnosti. Viditelnost programu se nezvýší a je pravděpodobné, že převáží nerovnoměrné rozšíření mezi členskými státy.

U možnosti postupného ukončení programu by byly uvolněny finanční a personální zdroje. Tato možnost by ovšem měla negativní dopady na životní prostředí a ekonomiku. Společenství by ztratilo dobrovolný nástroj ve své kombinaci politik. Střednědobý přezkum šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí⁸ stanovil, že dobrovolné nástroje mají velký potenciál, ovšem nejsou plně rozvinuty, a vyzval Komisi, aby tyto programy přezkoumala s cílem podpořit jejich využití a snížit administrativní zátěž při jejich řízení.

Možnost podstatných změn nařízení by zlepšila viditelnost, dopad a politický profil programu EMAS, což by vedlo k výrazně širšímu využití programu. Umožnila by Společenství přinášet lepší a zacílenější výsledky pro životní prostředí, a to jak přímo, tak nepřímo. Také by zlepšila ekonomickou situaci a snížila v zúčastněných organizacích administrativní zátěž řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Některé z navrhovaných změn vyžadují počáteční investice a poskytnutí pobídek organizacím, které se účastní programu EMAS.

Ačkoli není možné předvídat přesný nárůst využití programu, jelikož nejsou k dispozici kvantitativní údaje o nákladech a dopadu různých opatření a jelikož je řada možností propojena nebo orientována na trh, je cílem dosáhnout deset let po vstupu tohoto nařízení v platnost počtu registrovaných organizací nebo míst, který se rovná počtu organizací nebo míst v současnosti certifikovaných podle normy ISO 14001:2004 o systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí (35 000). Střednědobým cílem, pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost, je dosáhnout počtu míst registrovaných v EMAS, který se rovná průměru tří členských států s nejvyšším počtem registrovaných míst na milion obyvatel v roce 2007, což předpokládá celkový počet 23 000 míst registrovaných v programu EMAS⁹.

⁸ KOM(2007) 225 v konečném znění: sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přezkumu šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí v polovině období, přijaté Komisí dne 30. dubna 2007.

⁹ V roce 2007 byl průměr 48,27 míst registrovaných v programu EMAS na milion obyvatel ve třech členských státech s nejvyšším počtem míst registrovaných v programu EMAS na milion obyvatel. Těmito členskými státy jsou Rakousko (61,85 míst na milion obyvatel), Dánsko (50,60 míst na milion obyvatel) a Belgie (32,37 míst na milion obyvatel). Na celkový počet 478,5 milionu obyvatel Evropské

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1 Shrnutí navrhovaných opatření

Cílem je přezkoumat program EMAS, jak požaduje článek 15 nařízení o EMAS, aby bylo co nejlepším způsobem podpořeno soustavné zlepšování vlivu činnosti všech organizací na životní prostředí.

Za účelem dosažení tohoto cíle je revize nařízení o EMAS zaměřena na podstatné zvýšení politického profilu, a tudíž počtu organizací používajících tento program. Navrhované podstatné změny se zaměřují na podstatu návrhu a zvláštní pozornost je věnována potřebám malých organizací (malých a středních podniků a malých orgánů veřejné moci), institucionálnímu uspořádání a spojitosti s ostatními nástroji politiky, zejména s ekologickými veřejnými zakázkami.

3.2 Právní základ

Nařízení je motivováno hledisky politiky životního prostředí, jak je stanoveno v článku 175 Smlouvy o založení Evropského společenství, který již byl právním základem nařízení (ES) č. 761/2001.

3.3 Subsidiarita a proporcionalita

Přijetí programu na úrovni Společenství je nutné za účelem vytvoření jediného důvěryhodného programu a zamezení vytváření různých vnitrostátních programů. Tento návrh nemění současnou situaci s ohledem na vnitřní trh a nadále respektuje zásady subsidiarity tím, že ponechává technické provádění nařízení na členských státech prostřednictvím fungování příslušných subjektů a akreditačních orgánů. Účinnost programu je tudíž zajištěna tím, že přispívá k lepšímu vlivu činnosti organizací na životní prostředí, přičemž opatření, která mohou být přiměřeně provedena na vnitrostátní úrovni, jsou ponechána na členských státech.

3.4 Volba nástrojů

Navrhovaným nástrojem je nařízení, jelikož je jediným přiměřeným prostředkem, jak zajistit dostatečnou úroveň harmonizace předpisů a postupů pro registraci, ověřování a akreditaci, jež představují základní prvky programu.

unie bude tedy celkový předpokládaný počet míst registrovaných v programu EMAS pět let po vstupu revidovaného nařízení o EMAS v platnost činit 23 000.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Finanční příspěvek Společenství je celkově omezený. Roční finanční prostředky požadované z rozpočtu Společenství se odhadují přibližně na 1,5 milionů EUR ročně a pokrývají zejména tvorbu referenčních dokumentů pro konkrétní odvětví, vzájemná hodnocení akreditačních orgánů a příslušných subjektů, informování a komunikaci. Do roku 2013 budou tyto výdaje hrazeny finančním nástrojem LIFE+¹⁰.

5. DALŠÍ INFORMACE

5.1 Zjednodušení

Návrh umožňuje zjednodušení právních předpisů přepsáním textu stávajícího nařízení a začleněním užitečných prvků různých pokynů.

Návrh umožňuje zjednodušení administrativních postupů organizací mimo jiné prostřednictvím:

- stimulace dalšího snižování právní a administrativní zátěže zavedením prvků, které vytvářejí součinnost a umožňují užší operační vazby mezi programem EMAS a ostatními právními předpisy a nástroji EU, čímž snižují administrativní zátěž pro organizace registrované v programu EMAS právní flexibilitou, včetně právní úlevy (nahrazení právních požadavků beze změn právních předpisů na ochranu životního prostředí jako takových) nebo deregulace (změny samotných právních předpisů);
- zavedení registrace uskupení organizací a možnosti společné registrace vedle stávající registrace pro jednotlivé organizace, což bude mít přímý úsporný účinek a učiní účast přitažlivější;
- vyzvání členských států k vyjasnění vazeb na jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí a souvisejících doplňkových vztahů, aby mohla být zohledněna registrace nebo účast ve vnitrostátních systémech řízení z hlediska ochrany životního prostředí, kdykoli organizace požádá o registraci v programu EMAS a naopak.

Návrh tedy splňuje cíle iniciativy zlepšování právní úpravy vyvinuté v souvislosti s obnovenou Lisabonskou strategií zaměřenou na zjednodušení a zlepšení stávajících právních předpisů, na lepší tvorbu nových právních předpisů a posílení dodržování a účinnosti právních předpisů a zároveň snižování administrativní zátěže.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 614/2007 ze dne 23. května 2007 o finančním nástroji pro životní prostředí (LIFE+). Úř. věst. L 149, 9.6.2007, s. 1.

Návrh je obsažen v legislativním a pracovním programu Komise pod značkou 2006/ENV/053 a splňuje závazek učiněný v klouzavém programu Komise¹¹.

5.2 Zrušení platných právních předpisů

Přijetí návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů.

5.3 Přezkum / revize / ustanovení o skončení platnosti

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

5.4 Evropský hospodářský prostor

Navrhovaný akt se týká EHP, a proto by jeho oblast působnosti měla být rozšířena i na Evropský hospodářský prostor.

5.5 Podrobné vysvětlení návrhu

Operační program EMAS a všeobecné požadavky na účast zůstávají v podstatě stejné jako ve stávajícím nařízení: organizace se mohou účastnit programu EMAS pod podmínkou, že vypracují politiku životního prostředí, provedou přezkum stavu životního prostředí, vytvoří systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, provedou interní audit ochrany životního prostředí a vypracují prohlášení o stavu životního prostředí. Jakmile je toto prohlášení o stavu životního prostředí ověřeno a schváleno nezávislým ověřovatelem stavu životního prostředí, organizace může požádat o registraci u příslušného subjektu. Aby byla nadále registrována, organizace musí podávat pravidelné zprávy o zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí a poskytnout důkazy, že dodržuje příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí.

Hlavní změny se zaměřují na:

- zajištění toho, aby program EMAS byl vysoce kvalitním systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který zaručuje externím zúčastněným osobám a vnitrostátním donucovacím orgánům, že organizace registrované v programu EMAS dodržují veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí a soustavně zlepšují vliv své činnosti na životní prostředí a
- zvýšení přitažlivosti programu pro zúčastněné organizace, zejména pro malé organizace (malé a střední podniky a malé orgány veřejné moci), snížením administrativní zátěže pro zúčastněné organizace a zvýšením viditelnosti účasti v programu EMAS.

¹¹ Viz KOM(2008) 33.

Jedná se o tyto změny:

- **Systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí.** Program EMAS je i nadále založen na systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle normy ISO 14001 doplněném o následující prvky:
 - **Posílený mechanismus dodržování právních předpisů.** Organizace registrovaná v programu EMAS musí před první registrací prokázat dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí. Doporučuje se dialog mezi organizací a vnitrostátními donucovacími orgány. Posiluje se role ověřovatelů stavu životního prostředí při zajištění toho, aby organizace dodržovala právní předpisy. Je ujasněna definice nedodržování právních předpisů a jsou harmonizovány postupy příslušných subjektů pro registraci a zrušení registrace kvůli nedodržování právních předpisů.
 - **Větší důraz na podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.** Podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí prostřednictvím hlavních indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí je pro organizaci registrovanou v programu EMAS povinné. Tyto indikátory jsou definovány pro následující oblasti životního prostředí: energetická účinnost, účinnost materiálů a zdrojů, odpad, emise a biologická rozmanitost / využívání půdy.
 - **Pokyny k osvědčeným postupům pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí.** Za účelem podpory harmonizovanějšího provádění osvědčených postupů pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí Komise zahajuje proces tvorby referenčních dokumentů. Tyto dokumenty se týkají konkrétních odvětví a zaměřují se na přímé environmentální aspekty výrobních operací a dále i na nepřímé aspekty, např. design výrobků, dopad povýrobních a předvýrobních činností na životní prostředí.

Používání referenčních dokumentů je dobrovolné, ovšem organizacím registrovaným v programu EMAS se doporučuje, aby je používaly za účelem vytváření svých systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a stanovování svých specifických cílů ochrany životního prostředí. Ověřovatelé stavu životního prostředí musí na tyto dokumenty odkázat jako na měřítko účinného systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

- **Předpisy a postupy pro akreditaci a ověřování jsou harmonizované** a definované s cílem zaměřit se na nerovnoměrné provádění v jednotlivých členských státech, jež je na újmu důvěryhodnosti programu. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. xxxx/2008 ze dne [..... datum], kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, organizuje akreditaci na vnitrostátní a evropské úrovni. Toto nařízení trvá na tom, aby akreditaci prováděly veřejné orgány, aby tak byla poslední úroveň kontroly veřejným orgánem, a stanoví rámec pro uznání existující organizace Evropská spolupráce v akreditaci (EA), čímž má být zajištěno řádné fungování důsledného vzájemného hodnocení. Toto nařízení stanoví celkový rámec, který doplňuje stávající právní předpisy týkající se akreditace. Tento návrh revidovaného nařízení o programu EMAS uvedená pravidla v nezbytné míře doplňuje a rovněž přihlíží

k zvláštnímu charakteru programu EMAS daného dobrovolnou účastí organizací a případně stanoví konkrétnější pravidla.

- **Zeměpisná oblast působnosti.** Účast organizací mimo Společenství je povolena. Organizace mimo Společenství se může zaregistrovat v jednom z členských států a její systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí musí být ověřen a schválen ověřovatelem stavu životního prostředí akreditovaným v tom členském státě, ve kterém organizace požádá o registraci.
- **Opatření na snížení administrativní zátěže a tvorbu pobídek:**
 - zjednodušení postupu registrace uskupení organizací,
 - snížení registračních poplatků pro malé organizace (malé a střední podniky a malé orgány veřejné moci)¹²,
 - vnitrostátní orgány v členských státech jsou povinny určit oblasti, ve kterých mohou snížit administrativní zátěž organizací registrovaných v programu EMAS vztahující se k regulaci v oblasti životního prostředí, např. méně častou obnovu platnosti povolení atd. Bude vytvořen proces pravidelných konzultací mezi příslušnými subjekty pro EMAS a regulativními orgány v členských státech. Komise organizuje výměnu informací týkající se této problematiky,
 - vnitrostátní orgány musí zvážit a v případě potřeby a aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě zavést podpůrná opatření, ze kterých mohou mít prospěch organizace registrované v programu EMAS, jako je přístup k financování nebo daňové pobídky v rámci programů na podporu zlepšování vlivu činnosti průmyslu na životní prostředí,
 - pravidla pro použití loga EMAS jsou zjednodušena a jsou odstraněna stávající omezení.
- **Propagace** programu EMAS včetně udílení ceny programu EMAS a informačních kampaní na úrovni Společenství i jednotlivých států.

¹² Poplatky za první registraci organizací v členských státech se pohybují v rozmezí bezplatné registrace a 2234 EUR. Více podrobností o různých registračních poplatcích pro členské státy lze nalézt v 28. poznámce pod čarou § 2.2.6 dokumentu KOM(2008) xxx v konečném znění: posouzení dopadů, které doprovází tento dokument. Dosud nezveřejněno.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹³,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁵,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy¹⁶,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 2 Smlouvy stanoví, že Společenství má mimo jiné za úkol podporovat v celém Společenství udržitelný růst.
- (2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí¹⁷ uvádí zlepšení spolupráce a partnerství s podniky jako jeden ze strategických přístupů k naplnění environmentálních cílů. Jeho nedílnou součástí jsou dobrovolné závazky. V této souvislosti se považuje za nezbytné podporovat širší účast v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a rozvíjet podněty k tomu, aby organizace zveřejnily pečlivě vypracované a nezávisle ověřené zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo udržitelný rozvoj.
- (3) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přezkumu šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí v polovině období¹⁸ uznává, že je třeba zlepšit fungování dobrovolných nástrojů, které byly vytvořeny pro průmyslová odvětví a mají

¹³ Úř. věst. C , , s..

¹⁴ Úř. věst. C , , s..

¹⁵ Úř. věst. C , , s..

¹⁶ Úř. věst. C , , s..

¹⁷ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

¹⁸ KOM(2007) 225 v konečném znění:

velké možnosti, že však nebyly plně rozvinuty. Vyzývá Komisi k přezkoumání těchto nástrojů, aby podpořila jejich přijetí a snížila administrativní zátěž při jejich řízení.

- (4) Cílem programu EMAS je podporovat neustálé zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí vytvářením a zaváděním systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí těmito organizacemi, systematickým, objektivním a pravidelným hodnocením výkonu těchto systémů, poskytováním informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, otevřeným dialogem s veřejností a ostatními zúčastněnými osobami, jakož i aktivním zapojením zaměstnanců v organizaci a vhodným výcvikem.
- (5) Za účelem podpory soudržného přístupu k právním nástrojům vytvářeným na úrovni Společenství pro oblast ochrany životního prostředí by měla Komise a členské státy zvážit, jak lze při tvorbě právních předpisů zohlednit registraci v programu EMAS nebo jak může být tato registrace použita jako nástroj při prosazování právních předpisů. S cílem zvýšit přitažlivost programu EMAS pro organizace by Komise a členské státy měly rovněž program EMAS zohlednit ve své politice zadávání zakázek, a případně odkazovat na EMAS nebo na rovnocenné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.
- (6) Článek 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)¹⁹ stanoví, že Komise má přezkoumat program EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a navrhnout Evropskému parlamentu a Radě vhodné změny.
- (7) Nařízení (ES) č. 761/2001 prokázalo svou účinnost při zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí a zkušenosti získané při provádění tohoto nařízení by se měly využít pro zvýšení schopnosti programu EMAS dosáhnout zlepšení celkového vlivu činnosti organizací na životní prostředí.
- (8) Organizace by měly být podněcovány k dobrovolné účasti v programu EMAS, z níž mohou získat přidanou hodnotu, pokud jde o právní kontrolu, úsporu nákladů a obraz, který si o nich utvoří veřejnost.
- (9) Program EMAS by měl být dostupný ve Společenství i mimo něj všem organizacím, jejichž činnosti mají dopad na životní prostředí. Měl by jim poskytovat prostředek ke zvládnutí tohoto dopadu a ke zlepšení celkového vlivu činnosti těchto organizací na životní prostředí.
- (10) K účasti v programu EMAS by měly být podněcovány zejména malé organizace. Jejich účast by měla být podporována usnadněním přístupu k informacím, ke stávajícím podpůrným fondům a k veřejným institucím, jakož i vytvořením nebo podporou opatření týkajících se technické pomoci.
- (11) Organizacím, ve kterých jsou zavedeny jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí, by mělo být v případě jejich zájmu o program EMAS umožněno

¹⁹ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

co nejsnadnější začlenění. Přitom je třeba zvážit vazby na jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

- (12) Organizace s místy v jednom nebo více členských státech by měly mít možnost registrovat všechna svá místa v rámci jediné registrace nebo to učinit pro několik míst.
- (13) Je třeba posílit mechanismus, který zjišťuje, zda organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, s cílem zvýšit důvěryhodnost programu EMAS a umožnit především členským státům snížit deregulací nebo úlevami z právních požadavků administrativní zátěž registrovaných organizací.
- (14) Do zavádění programu EMAS by se měli zapojit zaměstnanci a pracovníci dané organizace, neboť se tím zvýší jejich uspokojení z práce i znalost problémů ochrany životního prostředí, které se mohou opakovaně objevovat v pracovním prostředí i mimo něj.
- (15) Logo programu EMAS by mělo být pro organizace přitažlivým komunikačním a marketingovým nástrojem, který zvýší informovanost zákazníků o tomto programu. Pravidla pro použití loga EMAS by měla být zjednodušena tím, že se použije jednotné logo, a měla by být odstraněna stávající omezení, aby nedošlo k záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků.
- (16) Náklady a poplatky za registraci v programu EMAS by měly být přiměřené a úměrné velikosti organizace a činnosti, kterou uskuteční příslušné subjekty. Aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě, je třeba zvážit, zda by se na malé organizace mohlo vztahovat osvobození od poplatků nebo jejich snížení.
- (17) Organizace by měly vypracovávat a zpřístupňovat veřejnosti pravidelná prohlášení o stavu životního prostředí a zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, které by veřejnosti a dalším zúčastněným osobám poskytly informace o dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a vlivu jejich činnosti na životní prostředí.
- (18) Aby se zajistila relevance a srovnatelnost těchto informací, měly by být zprávy o pokroku, kterého organizace dosáhly v oblasti vlivu jejich činnosti na životní prostředí, podávány na základě obecných indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí, které se zaměří na hlavní environmentální oblasti. Organizacím by to mělo umožnit snáze porovnat vliv své činnosti na životní prostředí v různých vykazovaných obdobích.
- (19) Na základě výměny informací a spolupráce členských států je třeba vypracovat referenční dokumenty, které by pro konkrétní odvětví obsahovaly osvědčené postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí, jakož i indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Uvedené dokumenty by organizacím měly v daném odvětví umožnit lepší zaměření na nejdůležitější environmentální aspekty.
- (20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. xxxx/2008 ze dne [..... datum], kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, organizuje akreditaci na vnitrostátní a evropské úrovni a stanoví pro ni celkový rámec. Toto nařízení uvedená pravidla v nezbytné míře doplňuje a rovněž přihlíží k zvláštním rysům programu EMAS, zejména k potřebě

zajistit jeho vysokou důvěryhodnost ve vztahu k zúčastněným stranám, především z řad členských států, a případně stanoví konkrétnější pravidla. Těmito ustanoveními by se měla zajistit a neustále zlepšovat odborná způsobilost ověřovatelů stavu životního prostředí, a to na základě stanovení nezávislého a neutrálního akreditačního systému, výcviku a vhodného dohledu nad jejich činností, aby byla zajištěna transparentnost a důvěryhodnost organizací, které se účastní programu EMAS.

- (21) Propagační a podpůrné činnosti by měly uskutečnit členské státy i Evropská komise.
- (22) Aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě, členské státy by měly registrovaným organizacím nabídnout podpůrná opatření, jakými jsou například přístup k financování nebo daňové pobídky v rámci programů na podporu zlepšování vlivu činnosti průmyslu na životní prostředí.
- (23) Členské státy a Komise by měly vypracovat a provést zvláštní opatření s cílem dosáhnout větší účasti zejména malých organizací v programu EMAS.
- (24) V zájmu zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení Komise v případě potřeby vypracuje odvětvové referenční dokumenty pro oblast, na kterou se uvedené nařízení vztahuje.
- (25) Toto nařízení by mělo být případně s ohledem na získané zkušenosti po určité době přezkoumáno.
- (26) Toto nařízení nahrazuje nařízení (ES) č. 761/2001, které by proto mělo být zrušeno.
- (27) Dále by se již neměla používat doporučení 2001/680/ES ze dne 7. září 2001 o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)²⁰ a doporučení 2003/532/ES ze dne 10. července 2003 o zásadách při výběru a použití indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí v rámci programu EMAS²¹, neboť se nahrazují tímto nařízením a jejich užitečné prvky jsou do tohoto nařízení zařazeny.
- (28) Protože cílů navrhovaného opatření, totiž vytvoření jediného důvěryhodného programu a zamezení vytváření různých vnitrostátních programů, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto z důvodů rozsahu a účinků jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak stanoví uvedený článek, nepřekročí toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (29) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi²².

²⁰ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 1.

²¹ Úř. věst. L 184, 23.7.2003, s. 19.

²² Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí Rady 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (30) Komisi by zejména měla být svěřena pravomoc vytvořit postupy pro vzájemné hodnocení příslušných subjektů, vypracovat odvětvové referenční dokumenty, uznat stávající systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich části, pokud jde o jejich soulad s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení, jakož i změnit přílohu I až VIII. Jelikož jsou uvedena opatření obecného významu a jejich předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení mimo jiné jeho doplněním o nové, jiné než podstatné prvky, musí být tato změna přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí Rady 1999/468/ES.
- (31) Vzhledem k tomu, že trvá určitou dobu, než se zajistí řádné fungování tohoto nařízení, členské státy by měly mít k dispozici lhůtu šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost na to, aby v souladu s odpovídajícími ustanoveními tohoto nařízení upravily postupy, kterými se řídí akreditační orgány a příslušné subjekty. V průběhu těchto šesti měsíců by měly být akreditační orgány a příslušné subjekty oprávněny dále uplatňovat postupy stanovené nařízením (ES) č. 761/2001,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I:

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Zřizuje se program Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí umožňující dobrovolnou účast organizací usazených ve Společenství nebo mimo něj (dále jen „EMAS“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „politikou životního prostředí“ se rozumí celkové cíle a zásady jednání organizace ve vztahu k životnímu prostředí, včetně dodržování všech příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí, a rovněž závazek neustále zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- 2) „vlivem činnosti organizace na životní prostředí“ se rozumí výsledky řízení organizace, pokud jde o environmentální aspekty;
- 3) „dodržováním právních předpisů“ se rozumí úplné provádění příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí, včetně oblasti podmínek pro povolení;
- 4) „environmentálním aspektem“ se rozumí prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který má nebo může mít dopad na životní prostředí;
- 5) „významným environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt, který má nebo může mít podstatný dopad na životní prostředí;
- 6) „přímým environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt související s činnostmi, výrobky a službami organizace, nad kterými má tato organizace přímou kontrolu;
- 7) „nepřímým environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt, který může být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích stran a může být v přiměřené míře ovlivněn organizací;

- 8) „dopadem na životní prostředí“ se rozumí jakákoli změna životního prostředí jak negativní, tak pozitivní, zcela nebo částečně vyplývající z činností, výrobků nebo služeb organizace;
- 9) „programem ochrany životního prostředí“ se rozumí popis opatření, odpovědností a prostředků učiněných nebo plánovaných k dosažení obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí a lhůty pro jejich dosažení;
- 10) „obecným cílem ochrany životního prostředí“ se rozumí celkový cíl ochrany životního prostředí vyplývající z politiky životního prostředí, který si organizace sama stanoví a který je pokud možno kvantifikován;
- 11) „specifickým cílem ochrany životního prostředí“ se rozumí podrobný a kvantifikovaný požadavek na výkon, který vyplývá z politiky životního prostředí a ze stanovených obecných cílů, uplatňuje se v organizaci nebo její části a je třeba jej stanovit a splnit pro dosažení těchto obecných cílů;
- 12) „systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí“ se rozumí ta část celkového systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, plánování, odpovědnosti, techniky, postupy, procesy a zdroje pro rozvoj, provádění, dosažení, přezkoumání a zachování politiky životního prostředí;
- 13) „osvědčenými postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí“ se rozumí nejučinnější systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který mohou organizace zavádět v příslušném odvětví a může vést v daných hospodářských a technických podmínkách k nejlepšímu vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- 14) „interním auditem ochrany životního prostředí“ se rozumí systematické, dokumentované, pravidelné a objektivní hodnocení výkonu organizace, systému řízení a postupů ochrany životního prostředí;
- 15) „auditorem“ se rozumí jednotlivec nebo skupina jednotlivců, ať již je součástí dané organizace, nebo externí fyzická či právnická osoba, jednající jménem organizace, který hodnotí zejména stávající systém řízení a zjišťuje soulad s politikou a programem organizace, včetně dodržování příslušných právních předpisů týkajících se dané organizace;
- 16) „zprávou o vlivu činnosti organizace na životní prostředí“ se rozumí ucelené informace pro veřejnost a jiné zúčastněné osoby, pokud jde o vliv činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních závazků týkajících se životního prostředí touto organizací;
- 17) „prohlášením o stavu životní prostředí“ se rozumí ucelené informace pro veřejnost a jiné zúčastněné osoby, pokud jde o:
 - a) strukturu a činnost organizace;
 - b) politiku životního prostředí a systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v organizaci;
 - c) environmentální aspekty organizace a její dopady na životní prostředí;

- d) program ochrany životního prostředí, obecné a specifické cíle organizace;
 - e) zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, která poskytuje informace o vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních závazků týkající se životního prostředí touto organizací;
- 18) „ověřovatelem stavu životního prostředí“ se rozumí jakákoli fyzická či právnická osoba, nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto osob způsobilé jednat jako subjekt posuzování shody podle definice v nařízení (ES) č. xxxx/2008, který získal akreditaci podle tohoto nařízení;
- 19) „organizací“ se rozumí společnost, korporace, firma, podnik, orgán nebo instituce, usazená ve Společenství nebo mimo něj, její část nebo kombinace, která je či není právnickou osobou, veřejná nebo soukromá, která má svou vlastní funkční strukturu a správu;
- 20) „místem“ se rozumí území v určité lokalitě, které podléhá kontrole určité organizace a na kterém probíhají činnosti, vyrábějí se výrobky a poskytují se služby, včetně veškeré infrastruktury, vybavení a materiálu;
- 21) „ověřováním“ se rozumí postup posuzování shody, který provádí ověřovatel stavu životního prostředí, aby prokázal, že politika životního prostředí, systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí a postup auditu organizace splňují požadavky tohoto nařízení;
- 22) „schválením“ se rozumí potvrzení vydané ověřovatelem stavu životního prostředí, který ověřil, že informace a údaje v prohlášení organizace o stavu životního prostředí a zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí jsou spolehlivé, důvěryhodné a správné a vyhovují požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
- 23) „donucovacími orgány“ se rozumí příslušné subjekty určené členskými státy, které mají zjišťovat, zamezit a prošetřovat porušení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a v případě nutnosti přijmout donucovací opatření;
- 24) „indikátorem vlivu činnosti organizace na životní prostředí“ se rozumí konkrétní vyjádření, které umožňuje změřit vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- 25) „malými organizacemi“ se rozumí:
- a) mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků²³;
 - b) místní orgány s méně než 10 000 obyvateli nebo jiné orgány veřejné moci zaměstnávající méně než 250 osob a s ročním rozpočtem do 50 milionů EUR nebo roční rozvahou do 43 milionů EUR, včetně všech těchto subjektů;

²³ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

- i) vlády nebo jiných orgánů veřejné správy, veřejných poradních orgánů na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni,
- ii) fyzických nebo právnických osob, které vykonávají funkci ve veřejné správě podle vnitrostátního práva, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb souvisejících se životním prostředím, a
- iii) fyzických nebo právnických osob, které jsou veřejně odpovědné nebo vykonávají funkci nebo poskytují veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí, řízených subjektem nebo osobou podle písmena b),

26) „akreditačním orgánem“ se rozumí vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu nařízení (ES) č. xxxx/2008.

KAPITOLA II

Registrace organizací

Článek 3

Určení příslušného subjektu

1. Žádosti o registraci organizací z jednoho členského státu se podávají příslušnému subjektu v daném státě.
2. Žádosti o registraci organizací mimo Společenství lze podat jakémukoli příslušnému subjektu v členském státě, ve kterém je akreditován ověřovatel stavu životního prostředí, jenž provedl ověření a schválil systém řízení organizace z hlediska ochrany životního prostředí.
3. Organizace s místy v jednom nebo více členských státech může požádat o jedinou společnou registraci všech nebo některých těchto míst.

Žádosti o jedinou společnou registraci se podají příslušnému subjektu členského státu, v němž se nachází sídlo organizace nebo řídicí středisko určené pro účely tohoto ustanovení.

Článek 4

Příprava registrace

1. Organizace, které se hodlají poprvé zaregistrovat, provedou u všech environmentálních aspektů organizace přezkoumání stavu životního prostředí podle přílohy I.
2. Organizace mohou požádat o konzultaci orgán uvedený v čl. 33 odst. 3, který je zřízen v členském státě, v němž organizace žádá o registraci.
3. Organizace, které mají certifikovaný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí uznaný podle čl. 45 odst. 4, nejsou povinny provést úplné úvodní přezkoumání stavu životního prostředí, pokud jde o informace poskytnuté uznaným certifikovaným systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí.
4. S ohledem na výsledky tohoto přezkoumání organizace vypracují a zavedou systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který zahrne všechny požadavky uvedené v příloze II a zohlední osvědčené postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí pro příslušné odvětví uvedené v článku 46, jsou-li tyto postupy k dispozici.

5. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, které byly určeny.

Organizace mohou v souladu s čl. 33 odst. 5 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány o prohlášení o dodržování daných předpisů.

Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na právní předpisy týkající se životního prostředí, které se použijí pro obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.

6. Organizace provedou interní audit podle požadavků stanovených v příloze III.
7. Organizace připraví prohlášení o stavu životního prostředí v souladu s přílohou IV částí B.

Jsou-li pro konkrétní odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty podle článku 46, posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí se provede s odkazem na příslušný dokument.

8. Akreditovaný ověřovatel stavu životního prostředí ověří úvodní přezkoumání stavu životního prostředí, systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, postup auditu a prohlášení o stavu životního prostředí a též ověřovatel schválí prohlášení o stavu životního prostředí.

Článek 5

Žádost o registraci

1. O registraci může požádat každá organizace, která splňuje požadavky stanovené v článku 4.
2. Žádost o registraci se podá příslušnému subjektu určenému podle článku 3 a obsahuje:
 - a) schválené prohlášení o stavu životního prostředí v elektronické podobě;
 - b) prohlášení podle čl. 24 odst. 9 podepsané ověřovatelem stavu životního prostředí, který schválil prohlášení o stavu životního prostředí;
 - c) vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VI;
 - d) doklad o zaplacení příslušných poplatků.

KAPITOLA III

Povinnosti registrovaných organizací

Článek 6

Vedení registrace v programu EMAS

1. Registrovaná organizace jednou za tři roky:
 - a) nechá ověřit úplný program systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí;
 - b) vypracuje prohlášení o stavu životního prostředí podle požadavků stanovených v příloze IV částech B a D;
 - c) nechá schválit prohlášení o stavu životního prostředí;
 - d) předá schválené prohlášení o stavu životního prostředí příslušnému subjektu;
 - e) předá příslušnému subjektu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VI.

2. Registrovaná organizace jednou za rok:
 - a) provede interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
 - b) vypracuje zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí podle požadavků stanovených v příloze IV částech C a D;
 - c) předá schválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí příslušnému subjektu;
 - d) předá příslušnému subjektu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VI.

3. Registrované organizace své prohlášení o stavu životního prostředí a zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí zveřejní do měsíce od registrace a měsíc po vedení registrace.

Uvedený požadavek mohou splnit tím, že na vyžádání umožní přístup k prohlášení o stavu životního prostředí nebo vytvoří odkazy na internetové stránky, z nichž je možný přístup k prohlášení o stavu životního prostředí.

O způsobu zpřístupnění uvedených dokumentů veřejnosti organizace vyrozumí příslušný subjekt.

Článek 7

Odchylky určené malým organizacím

1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) nejsou přítomna environmentální rizika;
 - b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a
 - c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.
2. Za účelem prodloužení četnosti podle odstavce 1 předloží dotčená organizace žádost příslušnému subjektu, který organizaci zaregistroval, a doloží splnění podmínek pro udělení odchylky.
3. Organizace, které využijí prodloužení četnosti podle odstavce 1 z intervalu jednou za rok až na četnost jednou za dva roky, předloží příslušnému subjektu neschválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí každý rok, kdy požívají výjimky z povinnosti mít schválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

Článek 8

Podstatné změny

1. Pokud v registrované organizaci nastaly podstatné změny, organizace provede u těchto změn přezkoumání stavu životního prostředí, včetně environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí.
2. Organizace aktualizuje úvodní přezkoumání stavu životního prostředí a upraví odpovídajícím způsobem svou politiku životního prostředí.
3. Aktualizované přezkoumání stavu životního prostředí a upravená politika životního prostředí musí být ověřeny a schváleny.
4. Po schválení organizace předloží příslušnému subjektu změny za použití formuláře uvedeného v příloze VI a zpřístupní tyto změny veřejnosti.

Článek 9

Audit ochrany životního prostředí

1. Registrovaná organizace vytvoří program auditu, který zajistí, že v časovém období nejvýše tří let musí veškeré činnosti v organizaci podléhat auditu podle požadavků stanovených v příloze III.
2. V zájmu objektivního posouzení provedou audit auditoři, kteří mají individuálně nebo kolektivně odbornou kvalifikaci pro výkon těchto úkolů a jsou dostatečně nezávislí na činnostech, jež jsou předmětem auditu.
3. Program auditu ochrany životního prostředí dané organizace stanoví cíle každého auditu nebo cyklu auditu, včetně četnosti auditu pro každou činnost.
4. Auditoři připraví na konci každého auditu nebo cyklu auditu písemnou zprávu o auditu.
5. Auditor oznámí zjištění a závěry auditu organizaci.
6. V návaznosti na proces auditu organizace připraví a provede příslušný akční plán.
7. Organizace musí zavést vhodné mechanismy, které zaručí provedení opatření vyplývajících z výsledků auditu.

Článek 10

Použití loga EMAS

1. Logo EMAS uvedené v příloze V mohou používat pouze registrované organizace, a to pouze po dobu platnosti jejich registrace.

Logo musí mít vždy uvedeno registrační číslo organizace.
2. Logo EMAS lze používat pouze v souladu s technickými specifikacemi stanovenými v příloze V.
3. Pokud se organizace rozhodne v souladu čl. 3 odst. 3 nezahrnout do společné registrace všechna svá místa ve Společenství, zajistí, aby při komunikaci s veřejností a při používání loga EMAS bylo zřejmé, na jaká místa se registrace vztahuje.
4. Logo se nepoužije ve spojení se srovnávacími výroky týkajícími se jiných činností a služeb, ani způsobem, který by mohl vyvolat záměnu se značkami ekologicky šetrných výrobků.
5. Informace o životním prostředí zveřejněné registrovanou organizací mohou nést logo programu EMAS za předpokladu, že odkazují na poslední prohlášení organizace o stavu životního prostředí, ze kterého byly čerpány, a byly schváleny ověřovatelem stavu životního prostředí jako:

- a) přesné;
- b) podložené a ověřitelné;
- c) relevantní a použité ve správném kontextu;
- d) reprezentativní, pokud jde o celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- e) srozumitelné;
- f) podstatné s ohledem na celkový dopad na životní prostředí.

KAPITOLA IV

Pravidla pro příslušné subjekty

Článek 11

Určení příslušných subjektů a jejich úloha

1. Členské státy určí příslušné subjekty, které jsou pověřeny registrací organizací podle tohoto nařízení.
Příslušné subjekty regulují registraci organizací a jejich vedení v rejstříku.
2. Příslušné subjekty mohou působit na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni.
3. Složení příslušných subjektů zaručuje jejich nezávislost a nestrannost.
4. Pro řádný výkon úkolů musí mít příslušné subjekty přiměřené finanční prostředky i lidské zdroje.
5. Příslušné subjekty musí soudržně uplatňovat toto nařízení a podílet se na pravidelném vzájemném hodnocení podle článku 16.

Článek 12

Povinnosti v souvislosti s postupem registrace

1. Příslušné subjekty zavedou postupy pro registraci organizací. Zavedou zejména pravidla pro:
 - a) posuzování připomínek zúčastněných osob, včetně akreditačních orgánů a příslušných donucovacích orgánů, týkajících se žadatele nebo registrovaných organizací;
 - b) zamítnutí, pozastavení nebo zrušení registrace organizací a
 - c) řešení odvolání a stížností podaných proti jejich rozhodnutím.
2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně jejich prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí v elektronické podobě a měsíčně tento rejstřík aktualizují.

Rejstřík musí být zpřístupněn veřejnosti na internetové stránce.

3. Příslušné subjekty sdělují každý měsíc Komisi změny v tomto rejstříku uvedeném v odstavci 2.

Článek 13

Registrace organizací

1. Příslušné subjekty posoudí žádosti o registraci organizací v souladu s postupy stanovenými k tomuto účelu.
2. Pokud organizace žádá o registraci, příslušný subjekt danou organizaci zaregistruje a udělí jí registrační číslo, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) příslušný subjekt obdržel žádost o registraci, která zahrnuje všechny dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 písm. a) až d);
 - b) příslušný subjekt zkontroloval, že ověření a schválení bylo provedeno podle povinností stanovených v článku 24 až 27 a
 - c) příslušný subjekt je na základě předložených závažných důkazů nebo kladné zprávy příslušného donucovacího orgánu přesvědčen o tom, že organizace dodržuje právní předpisy.
3. Příslušné subjekty organizaci uvědomí o její registraci.
4. Pokud příslušný subjekt dospěje k závěru, že organizace žádající o registraci nespĺňuje požadavky stanovené v odstavci 2, registraci dané organizace zamítne. 5. Pokud příslušný subjekt obdrží od akreditačního orgánu zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti ověřovatele stavu životního prostředí provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace žádající o registraci splnila požadavky tohoto nařízení, registraci dané organizace zamítne.
6. Příslušný subjekt provede konzultace s dotčenými osobami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o zamítnutí registrace organizací.

Článek 14

Pozastavení nebo zrušení registrace

1. Pokud má příslušný subjekt za to, že registrovaná organizace nedodržuje toto nařízení, umožní dané organizaci předložit v této záležitosti její stanoviska. Nepodá-li organizace uspokojivou odpověď, musí se její registrace v rejstříku zrušit nebo pozastavit.
2. Pokud příslušný subjekt obdrží od akreditačního orgánu zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti ověřovatele stavu životního prostředí provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace registrovaná v programu EMAS splnila požadavky tohoto nařízení, registrace se pozastaví.

3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud příslušnému subjektu nepředloží do jednoho měsíce, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:
 - a) schválené aktualizace prohlášení o stavu životního prohlášení, zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo podepsané prohlášení podle čl. 24 odst. 9;
 - b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň minimální údaje stanovené v příloze VI.
4. Pokud příslušný donucovací orgán uvědomí příslušný subjekt o porušení právních předpisů týkajících se životního prostředí organizací, příslušný subjekt registraci této organizace v rejstříku podle situace pozastaví nebo zruší.
5. Pokud se příslušný subjekt rozhodne pozastavit nebo zrušit registraci, zohlední alespoň:
 - a) jaký účinek má nedodržení povinností tohoto nařízení danou organizací na životní prostředí;
 - b) v jaké míře je možné předvídat nedodržení povinností tohoto nařízení danou organizací nebo okolnosti vedoucí k danému stavu;
 - c) nedodržení povinností tohoto nařízení danou organizací v minulosti a
 - d) zvláštní okolnosti související s danou organizací.
6. Příslušný subjekt provede konzultace s dotčenými osobami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o pozastavení nebo zrušení registrace organizace v rejstříku.
7. Pokud příslušný subjekt obdrží v jiné formě než ve zprávě o dohledu od akreditačního orgánu podklady o tom, že činnosti ověřovatele stavu životního prostředí nebyly provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace splnila požadavky tohoto nařízení, požádá o konzultaci akreditační orgán, který dohlíží na činnost ověřovatele stavu životního prostředí.
8. Veškerá přijatá opatření příslušný subjekt odůvodní.
9. Příslušný subjekt vhodným způsobem vyrozumí danou organizaci o konzultacích s dotčenými osobami.
10. Pozastavení registrace organizace v rejstříku se zruší, pokud příslušný subjekt obdrží uspokojivé informace o tom, že organizace dodržuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 15

Shromáždění příslušných subjektů

1. Příslušné subjekty vytvoří shromáždění příslušných subjektů ze všech členských států (dále jen „shromáždění“). Shromáždění zasedá nejméně jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.
2. Shromáždění se účastní příslušné subjekty z každého členského státu. Pokud v jednom členském státě působí několik příslušných subjektů, přijmou se opatření, která vhodným způsobem zajistí, aby o činnostech shromáždění byly vyrozuměny všechny subjekty.
3. Shromáždění vypracuje pokyny pro zajištění soudržnosti postupů týkajících se registrace organizací podle tohoto nařízení, včetně pozastavení a zrušení registrace organizací v rejstříku. Komisi předá tyto pokyny, jakož i dokumenty týkající se vzájemného hodnocení. Tyto dokumenty se zpřístupní veřejnosti.
4. Shromáždění přijme svůj jednací řád.

Článek 16

Vzájemné hodnocení příslušných subjektů

1. Shromáždění uspořádá vzájemné hodnocení za účelem posouzení shody registračního systému každého příslušného subjektu s tímto nařízením a vypracování harmonizovaného přístupu k uplatňování pravidel týkajících se registrace.
2. Vzájemné hodnocení se provádí pravidelně a alespoň jednou za čtyři roky. Na vzájemném hodnocení se podílí všechny příslušné subjekty.
3. Vzájemné hodnocení zahrnuje alespoň posouzení pravidel a postupů týkajících se:
 - a) registrace;
 - b) zamítnutí registrace;
 - c) pozastavení registrace organizací v rejstříku uvedeném v čl. 12 odst. 2;
 - d) zrušení registrace organizací v rejstříku uvedeném v čl. 12 odst. 2;
 - e) správy rejstříku uvedeného v čl. 12 odst. 2.
4. Komise stanoví postupy k provádění hodnocení, včetně postupů pro odvolání proti rozhodnutím přijatým v důsledku daného hodnocení.

Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

5. Shromáždění předloží Komisi o vzájemném hodnocení výroční zprávu.
Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

KAPITOLA V

Ověřovatelé stavu životního prostředí

Článek 17

Úkoly ověřovatelů stavu životního prostředí

1. Ověřovatelé stavu životního prostředí posoudí, zda přezkoumání stavu životního prostředí, politika životního prostředí, systém řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí jsou v případě dané organizace v souladu s požadavky tohoto nařízení.
2. Ověřovatelé stavu životního prostředí zkontrolují:
 - a) dodržování všech požadavků tohoto nařízení ve vztahu k úvodnímu přezkoumání stavu životního prostředí, systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, auditu ochrany životního prostředí a jeho výsledkům, jakož i ve vztahu k prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
 - b) dodržování příslušných právních předpisů Společenství či předpisů s působností na úrovni státu, regionu či místa týkajících se životního prostředí danou organizací;
 - c) neustále zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
 - d) spolehlivost, důvěryhodnost a správnost údajů a informací v těchto dokumentech:
 - i) prohlášení o stavu životního prostředí,
 - ii) zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
 - iii) všech informacích o životním prostředí, které mají být schváleny.
3. Ověřovatelé stavu životního prostředí musí přezkoumat zejména technickou platnost úvodního přezkoumání stavu životního prostředí nebo audit či další postupy prováděné organizací, aniž by tyto postupy zbytečně opakovali.
4. Ověřovatelé stavu životního prostředí případně použijí namátkové kontroly, aby zjistili, zda jsou výsledky interního auditu spolehlivé.
5. Při ověřování přípravy organizace na registraci zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí to, že organizace splnila alespoň tyto požadavky:
 - a) je zaveden plně funkční systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle přílohy II;

- b) je zaveden zcela naplánovaný program auditu, který již byl podle přílohy III zahájen tak, aby se vztahoval minimálně na oblasti s nejméně závažným dopadem na životní prostředí;
 - c) je dokončeno přezkoumání vedením organizace podle přílohy II části A a
 - d) je připraveno prohlášení o stavu životního prostředí podle přílohy IV části B.
6. Pro účely ověřování vedení registrace podle čl. 6 odst. 1 zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, že organizace splnila tyto požadavky:
- a) plně funkční systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s přílohou II;
 - b) plně funkční naplánovaný program auditu, který byl již proveden alespoň v jednom cyklu, podle přílohy III;
 - c) provedení jednoho přezkoumání vedením organizace a
 - d) příprava prohlášení o stavu životního prostředí podle přílohy IV části B.
7. Pro účely ověřování vedení registrace podle čl. 6 odst. 2 zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, že organizace splnila alespoň tyto požadavky:
- a) organizace provedla interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
 - b) organizace prokazuje soustavné dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
 - c) organizace připravila zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí podle přílohy IV části C.

Článek 18

Četnost ověření

1. Ověřovatel stavu životního prostředí sestaví po konzultaci s organizací program, který zajistí, aby byly ověřovány všechny prvky požadované pro registraci a její vedení podle článku 4, 5 a 6.
2. Ověřovatel stavu životního prostředí schválí v intervalech nepřekračujících 12 měsíců všechny aktualizované údaje v prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

Článek 19

Požadavky na ověřovatele stavu životního prostředí

1. Za účelem získání akreditace podle tohoto nařízení podá uchazeč o pozici ověřovatele stavu životního prostředí žádost k příslušnému akreditačnímu orgánu.

V této žádosti se uvede rozsah požadované akreditace s odkazem na klasifikaci ekonomických činností stanovenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006²⁴.

2. Ověřovatel stavu životního prostředí odpovídajícím způsobem akreditačnímu orgánu doloží ve vztahu k rozsahu požadované akreditace své znalosti, příslušné zkušenosti a technickou způsobilost v oblastech:

- a) tohoto nařízení;
- b) obecného fungování systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí;
- c) příslušných odvětvových referenčních dokumentů vydaných Komisí podle článku 46 k použití tohoto nařízení;
- d) právních a správních požadavků týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
- e) environmentálních aspektů a dopadů na životního prostředí, včetně ekologické dimenze udržitelného rozvoje;
- f) technických aspektů otázek ochrany životního prostředí týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
- g) obecného fungování činnosti podléhající ověřování a schvalování pro posouzení vhodnosti systému řízení vzhledem k vzájemnému působení mezi organizací, jejími výrobky, službami, operacemi a životním prostředím včetně alespoň:
 - i) technologií, které organizace využívá,
 - ii) terminologie a nástrojů využívaných při činnostech,
 - iii) provozních činností a jejich charakteristických rysů vzájemného ovlivňování s životním prostředím,
 - iv) metodiky pro hodnocení významných environmentálních aspektů,
 - v) technologie pro regulaci znečištění a jeho zmírňování;
- h) požadavků a metodiky auditu ochrany životního prostředí včetně schopnosti provádět audit pro účinné ověření systému řízení z hlediska ochrany životního

²⁴ Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1.

prostředí, určení vhodných zjištění a závěrů auditu, jakož i přípravy a předložení zpráv o auditech v ústní i písemné podobě pro jasný záznam auditu, který byl proveden za účelem ověření;

- i) informačního auditu, prohlášení o stavu životního prostředí a zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na řízení a ukládání údajů, jakož i práci s údaji, předkládání dat v písemné a grafické podobě k posouzení případných chybných údajů, použití předpokladů a odhadů;
 - j) ekologické dimenze produktů a služeb, včetně environmentálních aspektů a vlivu činnosti organizace na životní prostředí během a po použití těchto produktů a služeb, jakož i integrity údajů poskytnutých pro rozhodování v oblasti životního prostředí.
3. Po ověřovateli stavu životního prostředí se požaduje, aby doložil systém soustavného odborného rozvoje v oblastech způsobilosti stanovených v odstavci 2 a v tomto rozvoji pokračoval pro účely posouzení akreditačním orgánem.
 4. Ověřovatel stavu životního prostředí musí být při provádění svých činností nezávislý, zejména na auditorovi nebo konzultantovi organizace, jakož i nestranný a objektivní.
 5. Ověřovatel stavu životního prostředí musí zajistit, že nebude nepodléhat komerčním, finančním nebo jiným tlakům, které by mohly ovlivnit jeho hodnocení nebo ohrozit důvěru v nezávislost jeho posudku a integritu ve vztahu k ověřování. Ověřovatel stavu životního prostředí zajistí v tomto ohledu dodržování veškerých použitelných pravidel.
 6. Pro účely souladu s požadavky tohoto nařízení na ověřování a schvalování musí mít ověřovatel stavu životního prostředí zdokumentované metody a postupy, včetně mechanismů řízení jakosti a ustanovení o důvěrnosti informací.
 7. Pokud je ověřovatelem stavu životního prostředí organizace, musí vést organizační schéma s podrobnými údaji o struktuře a odpovědnostech v rámci organizace a prohlášení o právním statusu, vlastnictví a zdrojích financování, které předloží na požádání.

Toto organizační schéma musí být na požádání k dispozici.

Článek 20

Dodatečné požadavky na akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí, kteří jsou fyzickými osobami a provádějí ověřování a schvalování samostatně

1. Pokud jsou ověřovateli stavu životního prostředí fyzické osoby, kteří samostatně provádějí ověřování a schvalování, musí mít kromě splnění požadavků stanovených v článku 19:
 - a) veškerou potřebnou odbornou způsobilost k provádění ověřování a schvalování ve svých akreditovaných oblastech;

- b) omezený rozsah akreditace v závislosti na osobní odborné způsobilosti.
2. Dodržení těchto požadavků je zajištěno posouzením prováděným před akreditací a dohledem akreditačního orgánu.

Článek 21

Dodatečné požadavky na akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí působících v třetích zemích

1. Pokud ověřovatel stavu životního prostředí zamýšlí provádět ověřování a schvalování v třetích zemích, může se ucházet o akreditaci pro konkrétní třetí země.
2. Za účelem získání akreditace pro určitou třetí zemi musí ověřovatel stavu životního prostředí splnit kromě požadavků stanovených v článcích 19 a 20 tyto požadavky:
 - a) znalost a pochopení právních a správních předpisů týkajících se životního prostředí v třetí zemi, v níž se uchází o akreditaci;
 - b) znalost a pochopení úředního jazyka třetí země, v níž se uchází o akreditaci.
3. Požadavky uvedené v odstavci 2 se rozhodně považují za splněné, pokud ověřovatel stavu životního prostředí doloží existenci smluvního vztahu mezi ním a způsobilou osobou nebo organizací, která tyto požadavky splňuje.

Uvedená osoba nebo organizace musí být nezávislá na organizaci, která má být ověřována.

Článek 22

Dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí

1. Dohled nad ověřováním a schvalováním prováděným ověřovatelem stavu životního prostředí v:
 - a) členském státu, ve kterém jsou tito ověřovatelé akreditováni, provádí akreditační orgán, který jim udělil akreditaci;
 - b) třetí zemi provádí akreditační orgán, který ověřovatelem stavu životního prostředí k těmto činnostem udělil akreditaci;
 - c) jiném členském státu, než ve kterém byla těmto ověřovatelům udělena akreditace, provádí akreditační orgán tohoto členského státu.
2. Alespoň pět pracovních dnů před každým ověřováním v členském státu oznámí ověřovatel stavu životního prostředí akreditačnímu orgánu, který zodpovídá za dohled nad jeho činnostmi, podrobné údaje o své akreditaci, jakož i dobu a místo ověřování.

3. Ověřovatel stavu životního prostředí neprodleně uvědomí akreditační orgán o všech změnách, které mají vliv na akreditaci nebo její rozsah.
4. V pravidelných intervalech nepřekračujících 24 měsíců musí akreditační orgán zajistit, aby ověřovatel stavu životního prostředí nadále dodržoval požadavky na akreditaci, a sledovat kvalitu provedených ověření a schválení.
5. Dohled může zahrnovat audit úřadu, dohled na místě v organizacích, dotazníky, přezkoumání prohlášení o stavu životního prostředí nebo zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí schválených ověřovatelem stavu životního prostředí a přezkoumání zprávy o ověřování.

Rozsah dohledu musí být úměrný činnosti prováděné ověřovatelem stavu životního prostředí.

6. Rozhodnutí akreditačního orgánu o ukončení nebo pozastavení akreditace nebo omezení rozsahu akreditace se přijme pouze poté, co měl ověřovatel stavu životního prostředí možnost být vyslyšen.
7. Pokud je dohlížející akreditační orgán toho názoru, že kvalita práce ověřovatele stavu životního prostředí nespĺňuje požadavky tohoto nařízení, dotyčnému ověřovateli stavu životního prostředí a příslušnému subjektu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, se předá zpráva o dohledu.

V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá zasedání akreditačních orgánů podle článku 30.

Článek 23

Dodatečné požadavky na dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí působících v jiném členském státě, než ve kterém jim byla udělena akreditace

1. Ověřovatel stavu životního prostředí akreditovaný v jednom členském státě musí před zahájením ověřování a schvalování v jiném členském státě oznámit alespoň pět pracovních dnů předem akreditačnímu orgánu té členské země, ve které bude ověřování a schvalování probíhat:
 - a) podrobné údaje o své akreditaci, odbornou způsobilost a případně složení týmu;
 - b) dobu a místo ověřování a schvalování;
 - c) adresu a kontaktní údaje organizace;

Toto oznámení se poskytne před každým dalším ověřováním a schvalováním.

2. Akreditační orgán může ověřovatele požádat, aby mu osvětlil své znalosti nezbytných příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí.

3. Akreditační orgán může jiné podmínky, než které jsou uvedeny v odstavci 1, klást pouze tehdy, pokud tyto jiné podmínky neomezují právo ověřovatele stavu životního prostředí poskytovat služby v jiném členském státě, než ve kterém byla udělena akreditace.
4. Akreditační orgán nesmí využívat postup oznamování podle odstavce 1 k odkladu příchodu ověřovatele stavu životního prostředí. Pokud akreditační orgán nemůže splnit své úkoly podle odstavce 2 a 3 před dobou schvalování a ověřování, kterou ověřovatel oznámí v souladu s odst. 1 písm. b), ověřovateli tuto skutečnost přesvědčivým způsobem zdůvodní.
5. Akreditační orgány za oznámení neúčtují diskriminační poplatky.
6. Pokud je dohlízející akreditační orgán toho názoru, že kvalita práce ověřovatele stavu životního prostředí nespĺňuje požadavky tohoto nařízení, dotyčnému ověřovateli stavu životního prostředí, akreditačnímu orgánu, který akreditaci udělil, a příslušnému subjektu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, se předá zpráva o dohledu. V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá zasedání akreditačních orgánů podle článku 30.
7. Organizace musí akreditačním orgánům umožnit provádět dohled nad činností ověřovatele stavu životního prostředí během procesu ověřování a schvalování.

Článek 24

Podmínky pro provádění ověřování a schvalování

1. Ověřovatel stavu životního prostředí vykonává činnost v rozsahu své akreditace a na základě písemné dohody s organizací.

Tato dohoda:

- a) určuje rozsah činnosti;
 - b) určuje podmínky, které mají ověřovateli stavu životního prostředí umožnit pracovat nezávislým odborným způsobem a
 - c) zavazuje organizaci k nezbytné spolupráci.
2. Ověřovatel stavu životního prostředí zajistí, aby byly jednoznačně definovány části organizace a odpovídaly skutečnému rozdělení činností.
Prohlášení o stavu životního prostředí musí jasně určit různé části organizace, které podléhají ověřování a schvalování.
 3. Ověřovatel stavu životního prostředí provede posouzení prvků uvedených v článku 17.

4. Při ověřování a schvalování prozkoumá ověřovatel stavu životního prostředí dokumentaci, navštíví organizaci, provede kontroly na místě a povede rozhovory se zaměstnanci.
5. Před návštěvou musí organizace ověřovateli stavu životního prostředí poskytnout základní údaje o organizaci a jejích činnostech, politice a programu životního prostředí, popis systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který je v organizaci zaveden, podrobnosti o provedeném přezkoumání stavu životního prostředí nebo auditu, zprávu o tomto přezkoumání nebo auditu a o veškerých následných nápravných opatřeních, jakož i návrh prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.
6. Ověřovatel stavu životního prostředí připraví o výsledcích ověřování písemnou zprávu, v níž uvede:
 - a) veškeré body podstatné pro činnost provedenou ověřovatelem stavu životního prostředí;
 - b) popis dodržování veškerých požadavků tohoto nařízení, včetně podkladů, zjištění a závěrů.
7. Pokud se zjistí nesoulad s ustanoveními tohoto nařízení, ve zprávě se konkrétně uvedou:
 - a) zjištění a závěry o nedodržení příslušných ustanovení organizací, a podklady, z nichž daná zjištění a závěry vycházejí;
 - b) technické nedostatky v přezkoumání stavu životního prostředí, metodě auditu, v systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo v jiných souvisejících procesech;
 - c) body, které jsou v rozporu s návrhem prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávou o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i podrobnosti změn nebo dodatků, které je třeba učinit v prohlášení o stavu životního prostředí nebo ve zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
 - d) srovnání dosažených úspěchů a specifických cílů s předchozími prohlášeními o stavu životního prostředí a posouzením vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i posouzením neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí.
8. Po ověření schválí ověřovatel stavu životního prostředí prohlášení organizace o stavu životního prostředí nebo zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí a tím stvrdí, že splňuje požadavky tohoto nařízení, potvrdí-li výsledky ověření:
 - a) že informace a údaje v prohlášení o stavu životního prostředí nebo ve zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí dané organizace jsou spolehlivé a správné a vyhovují požadavkům tohoto nařízení;
 - b) že organizace splňuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí.

9. Na základě schválení vydá ověřovatel stavu životního prostředí podepsané prohlášení podle přílohy VII o tom, že ověření bylo provedeno v souladu s tímto nařízením.

Článek 25

Ověřování a schvalování malých organizací

1. Při ověřování a schvalování zohlední ověřovatel stavu životního prostředí určité charakteristiky malých organizací, včetně:
 - a) kompaktních hierarchických vztahů;
 - b) zaměstnanců, kteří mohou vykonávat několik různých funkcí současně;
 - c) zácviku na pracovišti;
 - d) schopnosti rychle se přizpůsobit změnám a
 - e) dokumentace postupů v omezeném rozsahu.
2. Ověřovatel stavu životního prostředí provede ověřování nebo schvalování způsobem, který neznámá pro malé organizace zbytečné správní zatížení.
3. Ověřovatel stavu životního prostředí zohlední objektivní důkazy o účinnosti systému, včetně existence postupů v organizaci, které jsou úměrné její velikosti a složitosti jejího fungování, povaze souvisejících dopadů na životní prostředí a odborné způsobilosti ekonomických subjektů.

Článek 26

Podmínky ověřování a schvalování v jiných členských státech, než ve kterých jsou akreditováni ověřovatelé stavu životního prostředí

1. Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v jednom členském státě mohou provádět ověřování a schvalování v kterémkoli jiném členském státě v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.
2. Ověřovatel stavu životního prostředí oznámí alespoň pět pracovních dnů před každým ověřováním nebo schvalováním v jiném členském státě, než ve kterém je akreditovaný, akreditačnímu orgánu tohoto jiného státu podrobnosti o své akreditaci, jakož i dobu a místo ověřování nebo schvalování.
3. Akreditační orgán může ověřovatele požádat, aby mu osvětlil své znalosti příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí.
4. Ověřování nebo schvalování podléhá dohledu akreditačního orgánu členského státu, v němž má být tato činnost provedena. Tomuto členskému státu se oznámí zahájení ověřování a schvalování.

Článek 27

Podmínky ověřování a schvalování v třetích zemích

1. Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v jednom členském státě mohou provádět ověřování a schvalování organizace usazené v třetí zemi v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.
2. Alespoň šest týdnů před každým ověřováním nebo schvalováním v třetí zemi oznámí ověřovatel stavu životního prostředí akreditačnímu orgánu členského státu, v němž dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo kde je registrována, podrobnosti o své akreditaci, jakož i dobu a místo ověřování nebo schvalování.
3. Ověřování a schvalování podléhá dohledu akreditačního orgánu členského státu, v němž daná organizace hodlá požádat o registraci nebo kde je registrována. Tomuto členskému státu se oznámí zahájení příslušné činnosti.

KAPITOLA VI

Akreditační orgány

Článek 28

Provádění akreditace

1. Akreditační orgány jmenované členskými státy na základě článku 4 nařízení (ES) č. xxxx/2008 zodpovídají za akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.
2. Akreditační orgány posoudí ve vztahu k rozsahu požadované akreditace způsobilost ověřovatelů stavu životního prostředí z hlediska prvků stanovených v článku 19, 20 a 21.
3. Rozsah akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí je určen podle klasifikace ekonomických činností uvedené v nařízení (ES) č. 1893/2006. Uvedený rozsah akreditace je omezen odbornou způsobilostí ověřovatele stavu životního prostředí a musí případně zohlednit rozměr a složitost činnosti.
4. Akreditační orgány vytvoří příslušné postupy pro akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí, její zamítnutí, pozastavení a zrušení, jakož i pro dohled nad ověřovateli stavu životního prostředí.

Tyto postupy musí obsahovat mechanismy pro posuzování připomínek dotčených osob, včetně příslušných subjektů, týkajících se žadatele a akreditovaných ověřovatelů stavu životního prostředí.

5. V případě zamítnutí akreditace vyrozumí akreditační orgán ověřovatele stavu životního prostředí o důvodech svého rozhodnutí.
6. Akreditační orgány vytvoří, revidují a aktualizují seznam ověřovatelů stavu životního prostředí a rozsah jejich akreditace v jejich členských státech a sdělují každý měsíc změny v tomto seznamu Komisi a příslušnému subjektu členského státu, v němž se nachází daný akreditační orgán.
7. V rámci pravidel a postupů pro monitorování činností podle čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. xxxx/2008 vypracuje akreditační orgán zprávu o dohledu, pokud po konzultaci s příslušným ověřovatelem stavu životního prostředí učiní jedno z těchto rozhodnutí:
 - a) činnosti ověřovatele stavu životního prostředí nebyly provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace splnila požadavky tohoto nařízení;
 - b) ověřovatel stavu životního prostředí provedl ověřování a schvalování v rozporu s jedním nebo více požadavky tohoto nařízení.

Tato zpráva se předá příslušnému subjektu v členském státě, ve kterém je organizace registrována nebo žádá o registraci, a případně i akreditačnímu orgánu, který akreditaci udělil.

Článek 29

Pozastavení a zrušení akreditace

1. Pozastavení nebo zrušení akreditace vyžaduje konzultaci s dotčenými osobami, včetně ověřovatele stavu životního prostředí, aby měl akreditační orgán podklady potřebné k rozhodnutí.
2. Akreditační orgán uvědomí ověřovatele stavu životního prostředí o důvodech přijatých opatření a případně o jednání s příslušným donucovacím orgánem.
3. Akreditace se pozastaví nebo zruší, dokud se v závislosti na druhu a rozsahu nedostatku nebo porušení právních předpisů neprokáže, že ověřovatel dodržuje podmínky tohoto nařízení.
4. Pozastavení akreditace se zruší, pokud akreditační orgán obdrží uspokojivé informace o tom, že ověřovatel stavu životního prostředí dodržuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 30

Zasedání akreditačních orgánů

1. V rámci orgánu uznaného podle článku 14 nařízení (ES) č. xxxx/2008 zasedají akreditační orgány ze všech členských států alespoň jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise (dále jen „zasedání akreditačních orgánů“).
2. Úkolem zasedání akreditačních orgánů je zajistit soudržnosti postupů týkajících se:
 - a) akreditace ověřovatelů podle tohoto nařízení, včetně zamítnutí, pozastavení a zrušení akreditace, a
 - b) dohledu nad činnostmi prováděnými akreditovanými ověřovateli.
3. Zasedání akreditačních orgánů vypracuje pokyny k otázkám odborné způsobilosti akreditačních orgánů.
4. Zasedání akreditačních orgánů přijme svůj jednací řád.
5. Pokyny uvedené v odstavci 3 a jednací řád uvedený v odstavci 4 se předají Komisi.

Článek 31

Vzájemné hodnocení akreditačních orgánů

1. Vzájemné hodnocení z hlediska akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí podle tohoto nařízení, které zorganizuje orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. xxxx/2008, zahrnuje alespoň posouzení pravidel a postupů týkajících se:
 - a) odborné způsobilosti ověřovatelů;
 - b) nezávislosti, objektivity a nestrannosti ověřovatelů;
 - c) vymezení rozsahu akreditace ověřovatelů;
 - d) požadavků na ověřovatele;
 - e) dohledu nad ověřovateli provádějícími ověřování a schvalování v členských státech;
 - f) dohledu nad ověřovateli provádějícími ověřování a schvalování ve třetích zemích;
 - g) správy seznamu akreditovaných ověřovatelů stavu životního prostředí.
2. Vzájemné hodnocení akreditačních systémů z hlediska provádění tohoto nařízení se provádí pravidelně a jeho četnost nesmí přesáhnout čtyři roky.
3. Orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 předloží Komisi o vzájemném hodnocení výroční zprávu.

Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

KAPITOLA VII

Pravidla pro členské státy

Článek 32

Informování o příslušných subjektech

Členské státy uvědomí Komisi o struktuře a postupech týkajících se fungování příslušných subjektů. Tyto informace pravidelně aktualizují.

Článek 33

Pomoc organizacím v souvislosti s dodržováním příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí

1. Členské státy zřídí systém, který zajistí, aby na vyžádání byly organizacím v průběhu jejich registrace poskytnuty informace a pomoc v souvislosti s právními předpisy týkajícími se životního prostředí v daném členském státu.
2. Pomoc zahrnuje:
 - a) informace k příslušným právním předpisům týkajícím se životního prostředí;
 - b) určení příslušných donucovacích orgánů pro každý právní předpis týkající se životního prostředí, jenž byl shledán použitelným;
 - c) určení a osvětlení prostředků k prokázání toho, že organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, které byly shledány jako použitelné, a
 - d) navázání kontaktů s příslušnými donucovacími orgány, je-li to zapotřebí.
3. Úkolem uvedeným v odstavci 1 a 2 mohou členské státy pověřit příslušné subjekty nebo jakýkoli jiný subjekt.
4. Členské státy zajistí, aby jimi jmenované subjekty nebo organizace podle odstavce 3 měly pro výkon svých úkolů přiměřené finanční prostředky i lidské zdroje.
5. Členské státy zajistí, aby donucovací orgány reagovaly na žádosti organizací k příslušným právním předpisům týkajícím se životního prostředí, které přísluší do jejich pravomoci, a organizacím poskytly informace o stavu jejich dodržování těchto předpisů.

6. Členské státy zajistí, aby příslušné donucovací orgány co nejdříve a rozhodně do jednoho měsíce vyrozuměly o všech případech nedodržení tohoto nařízení registrovanými organizacemi příslušný subjekt, který organizaci zaregistroval.

Článek 34

Propagační plán

Členské státy přijmou propagační plán, který zahrnuje cíle, opatření a iniciativy k obecné propagaci programu EMAS a k podnícení účasti organizací v programu EMAS.

Článek 35

Informování

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby veřejnosti poskytly informace o cílech a hlavních složkách programu EMAS.
2. Členské státy mohou, zejména ve spolupráci s průmyslovými svazy, organizacemi spotřebitelů, ekologickými sdruženími, odborovými organizacemi a místními institucemi, případně využívat odborné publikace, místní tisk, propagační kampaně a jiné vhodné prostředky ke zvýšení povědomí o programu EMAS u široké veřejnosti.
3. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby organizacím poskytly informace o obsahu tohoto nařízení.

Článek 36

Propagační činnost

Členské státy svou činností propagují program EMAS, včetně:

- 1) podpory výměny znalostí o programu EMAS a osvědčených postupů tohoto programu mezi všemi dotčenými osobami;
- 2) tvorby účinných nástrojů k propagaci programu EMAS a jejich zpřístupnění organizacím;
- 3) poskytování technické podpory organizacím při stanovení a provádění jejich marketingových činností a
- 4) podněcování partnerství mezi organizacemi za účelem propagace programu EMAS.

Článek 37

Podpora účasti malých organizací

Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění účasti malých organizací tím, že:

- 1) usnadní přístup k informacím a podpůrným fondům, které jsou zvláště uzpůsobeny jejich potřebám;
- 2) zajistí, aby je k účasti podněcovaly přiměřené registrační poplatky, a
- 3) podporují opatření technické pomoci, zejména ve spojení s iniciativami příslušných profesních nebo místních kontaktních míst, místních orgánů, obchodních komor, obchodních či profesních svazů.

Článek 38

Přístup k uskupením organizací a postupný přístup

1. Členské státy zajistí, aby místní orgány za účasti průmyslových svazů, obchodních komor a dotčených osob poskytly zvláštní pomoc uskupením organizací, které navzájem spojuje zeměpisná blízkost nebo obchodní činnost, aby tyto organizace splnily požadavky pro registraci uvedené v článku 4, 5 a 6.
2. Členské státy vypracují programy, které mají podněcovat organizace k zavádění systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Zejména vybízejí k postupnému přístupu, který může nakonec vést k registraci v programu EMAS.

Při fungování těchto systémů a programů se zamezí vzniku zbytečných nákladů pro účastníky, zejména malé organizace.

Článek 39

Program EMAS a jiné politiky a nástroje životního prostředí ve Společenství

1. Ve spojení s příslušnými subjekty a donucovacími orgány členské státy každoročně vytvoří strategii, která se bude věnovat tomu, jak podle tohoto nařízení registraci:
 - a) lze zohlednit při tvorbě nových právních předpisů;
 - b) lze použít jako nástroj při uplatňování a prosazování právních předpisů.
2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, členské státy případně přijmou opatření, která usnadní registraci nebo vedení organizací v programu EMAS. Tato opatření jsou přijata zejména v jedné z těchto forem:

- a) úlev z právních požadavků, aby se organizace registrovaná v programu EMAS považovala za organizaci, která dodržuje určité právní předpisy týkající se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;
- b) lepší právní úpravy, což umožní úpravu jiných právních nástrojů, aby tak byla odstraněna, snížena nebo zjednodušena zátěž organizací účastnících se programu EMAS s cílem podnítit účinné fungování trhů a zvýšit konkurenceschopnost.

Článek 40

Náklady a poplatky

1. Členské státy vytvoří systém poplatků, který zohlední:
 - a) náklady spojené s poskytováním informací a pomoci organizacím orgány, které k tomuto účelu členské státy podle článku 33 jmenovaly nebo zřídily;
 - b) náklady spojené s akreditací a dohledem nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí a další náklady související s programem EMAS;
 - c) náklady na registraci příslušnými subjekty, jakož i dodatečné náklady na vedení procesu registrace organizací mimo Společenství.Tyto poplatky nesmí překročit přiměřenou výši a musí být úměrné velikosti organizace a činnosti, která má být uskutečněna.
2. V rámci propagace se členské státy mohou rozhodnout neúčtovat žádné poplatky.

Článek 41

Nedodržení nařízení

1. Členské státy přijmou vhodná právní nebo správní opatření v případě nedodržení tohoto nařízení.
2. Členské státy zavedou účinná opatření proti použití loga programu EMAS, které by bylo v rozporu s tímto nařízením.

Článek 42

Informování a podávání zpráv Komisi

Členské státy každoročně podají Komisi zprávu o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení.

V těchto zprávách členské státy zohlední poslední zprávu, kterou Komise podle článku 47 předložila Evropskému parlamentu a Radě.

KAPITOLA VIII

Pravidla pro Evropskou komisi

Článek 43

Informování

1. Komise poskytne veřejnosti informace o cílech a hlavních složkách programu EMAS.
2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti:
 - a) rejstřík ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v programu EMAS;
 - b) elektronickou databázi prohlášení o stavu životního prostředí a zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

Článek 44

Spolupráce a koordinace

1. Komise může podporovat spolupráci mezi členskými státy, aby se zejména ve Společenství dosáhlo jednotného a soudržného uplatňování pravidel týkajících se:
 - a) registrace organizací;
 - b) ověřovatelů stavu životního prostředí;
 - c) informování a pomoci podle článku 33.
2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o zadávání veřejných zakázek, Komise a jiné orgány Společenství případně učiní odkaz na program EMAS nebo na rovnocenné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.

Článek 45

Vztah k ostatním systémům řízení z hlediska ochrany životního prostředí

1. Členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich částí, certifikovaných na

celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.

2. Ve své žádosti členské státy určí příslušné části systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a odpovídající požadavky tohoto nařízení.
3. Členské státy prokáží rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí s tímto nařízením.
4. Po prozkoumání žádosti podle odstavce 1 a v souladu s postupem stanoveným v čl. 49 odst. 2 Komise uzná příslušné části systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a požadavky na akreditaci certifikačních orgánů, je-li názoru, že členský stát:
 - a) ve své žádosti jasně určil příslušné části systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a odpovídající požadavky tohoto nařízení;
 - b) dostatečně prokázal rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí s tímto nařízením.
5. Komise zveřejní odkazy na uznané systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně příslušných částí programu EMAS uvedených v příloze I, kterých se týkají, a uznané požadavky na akreditaci v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 46

Vytvoření odvětvových referenčních dokumentů

Komise zajistí výměnu informací a spolupráci v oblasti osvědčených postupů pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí v příslušných odvětvích mezi členskými státy a jinými zúčastněnými osobami, aby bylo možné vypracovat referenční dokumenty, včetně osvědčených postupů pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí a indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí v konkrétních odvětvích.

Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou stanoveným v čl. 49 odst. 3.

Článek 47

Podávání zpráv

Komise jednou za pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která obsahuje informace o akcích a opatřeních uskutečněných podle této kapitoly a informace, jež získala od členských států podle článku 32 a 42.

KAPITOLA IX

Závěrečná ustanovení

Článek 48

Změny příloh

1. S ohledem na zkušenosti získané během fungování programu EMAS, na základě nutnosti určit pokyny k požadavkům programu EMAS a vzhledem k veškerým změnám mezinárodních norem nebo novým normám, jež mají význam pro účinnost tohoto nařízení, může Komise, je-li to nezbytné nebo vhodné, změnit přílohy.
2. Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 49

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se poradní postup stanovený v článku 3 rozhodnutí Rady 1999/468/ES v souladu s čl. 7 odst. 3 a článkem 8 uvedeného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 50

Přezkum

Komise přezkoumá program EMAS ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a mezinárodní vývoj. Zohlední zprávy, které předala Evropskému parlamentu a Radě podle článku 47.

Článek 51

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Zrušují se tyto právní akty:

- a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)²⁵;
- b) rozhodnutí Komise 2001/681/ES o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí²⁶,
- c) rozhodnutí Komise 2006/193/ES, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 stanoví pravidla pro používání loga programu EMAS ve výjimečných případech, kdy se jedná o dopravní obaly a terciární obaly²⁷.

2. Odchylně od odstavce 1 se použije druhý, třetí a čtvrtý pododstavec tohoto odstavce.

Vnitrostátní akreditační orgány a příslušné subjekty zřízené podle nařízení (ES) č. 761/2001 pokračují ve svých činnostech. Členské státy změní postupy pro akreditační orgány a příslušné subjekty podle tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby tyto systémy byly plně funkční do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Organizace registrované v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001 zůstávají v rejstříku EMAS. Při příštím ověřování zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, zda daná organizace dodržuje nové požadavky tohoto nařízení. Pokud má být příští ověřování provedeno dříve než šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost, může být datum příštího ověřování po dohodě s ověřovatelem stavu životního prostředí a příslušnými subjekty odloženo o šest měsíců.

Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001 mohou nadále provádět svou činnost v souladu s požadavky stanovenými tímto nařízením.

3. Odkazy na nařízení (ES) č. 761/2001 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze VIII.

Článek 52

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

²⁵ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

²⁶ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 24.

²⁷ Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 63.

V Bruselu dne .

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA I

PŘEZKOUMÁNÍ STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Přezkoumání stavu životního prostředí zahrnuje následující oblasti:

1. Určení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí

Kromě vytvoření seznamu příslušných právních předpisů organizace také uvede způsob, kterým může prokázat dodržování různých předpisů.

2. Určení všech přímých a nepřímých environmentálních aspektů s podstatným dopadem na životní prostředí, případně kvalifikovaných a kvantifikovaných, přičemž se vypracuje rejstřík těch aspektů, jež byly určeny jako významné.

Při hodnocení významu environmentálního aspektu organizace zváží následující hlediska:

- a) možnost způsobení škody na životním prostředí;
- b) křehkost místního, regionálního nebo celosvětového životního prostředí;
- c) velikost, počet, četnost a vratnost jednotlivých aspektů nebo dopadů;
- d) existenci a požadavky příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí;
- e) význam pro zúčastněné osoby a zaměstnance organizace.

a) Přímé environmentální aspekty

Přímé environmentální aspekty souvisejí s činnostmi, výrobky a službami organizace, které vedení organizace přímo řídí.

Všechny organizace musí zvážit přímé aspekty svých operací.

Přímé environmentální aspekty se mimo jiné vztahují na:

- a) právní předpisy a povolené hodnoty;
- b) emise do ovzduší;
- c) vypouštění do vod;
- d) výrobu, recyklaci, opakované použití, přepravu a zneškodňování pevných a jiných odpadů, zejména nebezpečných odpadů;
- e) využívání a kontaminaci půdy;
- f) využívání přírodních zdrojů a surovin (včetně energie);
- g) místní problémy (hluk, vibrace, zápach, prach, vizuální vlivy atd.);

- h) dopravní problémy (z hlediska zboží a služeb);
- i) rizika nehod a dopadů na životní prostředí, které vznikají nebo mohou vzniknout v důsledku havárií, nehod a potenciálních mimořádných událostí;
- j) vliv na biologickou rozmanitost.

b) Nepřímé environmentální aspekty

Nepřímé environmentální aspekty mohou být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích stran a mohou být v přiměřené míře ovlivněny organizací, která žádá o registraci v programu EMAS.

V případě neprůmyslových organizací, jako jsou místní úřady nebo finanční instituce, je nezbytné, aby byly rovněž zváženy environmentální aspekty spojené s jejich hlavní činností. Soupis omezující se na environmentální aspekty místa a zařízení organizace není dostačující.

Tyto aspekty mimo jiné zahrnují:

- a) problémy související s životním cyklem výrobků (design, vývoj, balení, přeprava, použití a opakované použití/odstranění odpadu);
- b) kapitálové investice, poskytování půjček a pojišťovací služby;
- c) nové trhy;
- d) výběr a složení služeb (např. doprava nebo pohostinství);
- e) správní a plánovací rozhodnutí;
- f) složení nabídky výrobků;
- g) vliv činnosti organizace na životní prostředí a chování dodavatelů a subdodavatelů.

Organizace musí být schopna prokázat, že byly určeny významné environmentální aspekty související s jejími postupy pro zadávání zakázek a že podstatné dopady související s těmito aspekty jsou zohledněny v systému řízení.

V případě těchto nepřímých environmentálních aspektů musí organizace zvážit, jak může tyto aspekty ovlivnit a jaká opatření lze učinit ke snížení jejich dopadu.

3. Popis kritérií pro hodnocení významu dopadu činnosti organizace na životní prostředí

Organizace stanoví kritéria pro hodnocení významu environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb za účelem určení těch aspektů, které mají podstatný dopad na životní prostředí.

Kritéria vyvinutá organizací musí zohlednit právní předpisy Společenství a musí být komplexní, musí umožňovat nezávislou kontrolu, musí být reprodukovatelná a přístupná veřejnosti.

Při stanovení kritérií pro hodnocení významu environmentálních aspektů organizace lze mimo jiné zohlednit:

- a) informace o stavu životního prostředí k určení činností, výrobků a služeb organizace, které mohou mít dopad na životní prostředí;
- b) stávající data organizace o materiálových a energetických vstupech, vypouštění kapalných odpadů, odpadech a emisích s ohledem na rizika s tím spojená;
- c) stanoviska zúčastněných osob;
- d) aktivity organizace v oblasti ochrany životního prostředí, které jsou regulovány;
- e) zadávání zakázek;
- f) design, vývoj, výrobu, distribuci, servis, použití, opakované použití, recyklaci a likvidaci výrobků organizace;
- g) činnosti organizace s nejzávažnějšími náklady na ochranu životního prostředí a přínosem pro životní prostředí.

Při hodnocení významu dopadů činností organizace na životní prostředí zohlední organizace nejen běžné provozní podmínky, ale také podmínky při zahájení a ukončení činnosti a podmínky mimořádných událostí, které lze rozumně předvídat. Pozornost je věnována předchozím, současným a plánovaným činnostem.

4. Prozkoumání všech stávajících technik a postupů řízení z hlediska ochrany životního prostředí
5. Hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí

PŘÍLOHA II

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí

a

další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle programu EMAS jsou stanoveny v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2004. Tyto požadavky jsou uvedeny níže v tabulce, jejíž levý sloupec tvoří část A této přílohy.

Dále se registrované organizace provádějící program EMAS musí zaměřit na řadu dalších otázek, které mají přímou souvislost s řadou prvků uvedených v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2004. Tyto dodatečné požadavky jsou uvedeny níže v tabulce, jejíž pravý sloupec tvoří část B této přílohy.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Organizace, které se účastní systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), provedou požadavky normy EN ISO 14001:2004 popsané v oddíle 4 evropské normy²⁸ a v plném znění uvedené níže: A. Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí A.1 Všeobecné požadavky Organizace musí vytvořit, dokumentovat, zavést, udržovat a soustavně zlepšovat systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s požadavky této mezinárodní normy a stanovit, jak bude uvedené požadavky plnit. Organizace definuje a dokumentuje oblast působnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. A.2 Politika životního prostředí	

28

Text této normy je v příloze reprodukován se souhlasem CEN. Celé znění lze zakoupit od vnitrostátních normalizačních úřadů, jejichž seznam je uveden v příloze. Reprodukování této přílohy pro komerční účely není povoleno.

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

Nejvyšší vedení organizace definuje politiku životního prostředí organizace a zajistí, aby v rámci definované oblasti působnosti jejího systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí tato politika:

- a) byla vhodná, pokud jde o charakter, rozsah a environmentální dopady jejích činností, výrobků a služeb;
- b) obsahovala závazek k soustavnému zlepšování životního prostředí a prevenci znečištění;
- c) obsahovala závazek dodržovat příslušné právní předpisy a další požadavky, ke kterým se organizace zavázala v souvislosti se svými environmentálními aspekty;
- d) poskytla rámec pro stanovení a přezkoumání obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí;
- e) byla dokumentována, zavedena a udržována;
- f) byla sdělována všem osobám pracujícím pro organizaci nebo jejím jménem; a
- g) byla přístupná veřejnosti.

A.3 Plánování

A.3.1 Environmentální aspekty

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy:

- a) pro určení environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb v rámci definované oblasti působnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, které může kontrolovat a které může ovlivnit s ohledem na plánovaný nebo nový rozvoj nebo nové či upravené činnosti, výrobky a služby; a
- b) pro určení aspektů, které mají nebo mohou mít podstatný dopad nebo dopady na životní prostředí (tj.

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

významné environmentální aspekty).

Organizace tyto údaje dokumentuje a aktualizuje.

Organizace zajistí, aby významné environmentální aspekty byly zohledněny při vytváření, zavádění a udržování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

A.3.2 Právní a jiné požadavky

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy:

a) pro určení a zpřístupnění příslušných právních předpisů a jiných požadavků, ke kterým se organizace zavázala v souvislosti se svými environmentálními aspekty; a

b) pro stanovení, jak jsou tyto požadavky použitelné pro její environmentální aspekty.

Organizace zajistí, aby tyto příslušné právní předpisy a jiné požadavky, k nimž se organizace zavázala, byly zohledněny při vytváření, zavádění a udržování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

B.1 Dodržování právních předpisů

Organizace, které se hodlají zaregistrovat v programu EMAS, musí být schopny prokázat, že:

- 1) jsou seznámeny s veškerými příslušnými právními předpisy týkajícími se životního prostředí, které byly určeny během přezkoumání stavu životního prostředí podle přílohy I, a znají jejich důsledky pro organizaci;

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.3.3 Obecné cíle, specifické cíle a program nebo programy Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat dokumentované obecné a specifické cíle ochrany životního prostředí pro každou příslušnou funkci a úroveň v rámci organizace. Obecné a specifické cíle musí být měřitelné, je-li to možné, a být v souladu s politikou životního prostředí, včetně závazků k prevenci znečištění, dodržování příslušných právních předpisů a jiných požadavků, ke kterým se organizace zavázala, a rovněž k soustavnému zlepšování. Při stanovování a přezkoumávání svých obecných a specifických cílů musí organizace zohlednit právní a jiné požadavky, ke kterým se zavázala, a své významné environmentální aspekty. Zváží rovněž své technologické možnosti, finanční, provozní a obchodní požadavky a stanoviska zúčastněných osob. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat program či programy pro dosažení obecných a specifických cílů. Tento program nebo programy zahrnují: a) stanovení odpovědnosti za dosažení obecných a specifických cílů pro každou příslušnou funkci a úroveň organizace; a b) prostředky a časový rámec pro jejich dosažení.	2) dbají na dodržování právních předpisů na ochranu životního prostředí včetně povolení a povolených hodnot; a 3) mají k dispozici postupy, které organizaci umožňují soustavně plnit tyto požadavky.

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

B.2 Vliv činnosti organizace na životní prostředí

- 1) Organizace musí být schopny prokázat, že systém řízení a postupy auditu jsou zaměřeny na skutečný vliv činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na přímé a nepřímé aspekty určené během přezkoumání stavu životního prostředí podle přílohy I.
- 2) Hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí z hlediska jejích obecných a specifických cílů je součástí procesu přezkoumání vedením organizace. Organizace se také musí zavázat k soustavnému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí. Přitom organizace může založit svou činnost na místních, regionálních a vnitrostátních programech ochrany životního prostředí.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4 Zavedení a fungování A.4.1 Zdroje, úkoly, odpovědnost a pravomoc Vedení zajistí dostupnost zdrojů potřebných pro vytvoření, zavedení, udržování a zlepšování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Zdroje zahrnují lidské zdroje a odborné schopnosti, organizační infrastrukturu, technologii a finanční prostředky. S cílem usnadnit účinný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí je třeba definovat, dokumentovat a sdělovat úkoly, odpovědnost a pravomoci. Nejvyšší vedení organizace jmenuje jednoho nebo více zvláštních zástupců vedení, kteří bez ohledu na svou další odpovědnost mají stanoveny úkoly, odpovědnost a pravomoc k: a) zajištění toho, aby byl vytvořen, zaveden a udržován systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s požadavky této mezinárodní normy; b) podávání zpráv o výkonnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nejvyššímu	3) Prostředky k dosažení obecných a specifických cílů nemohou být cíli ochrany životního prostředí. Pokud organizace sestává z jednoho nebo více míst, každé místo, na kterém se používá program EMAS, musí dodržovat všechny požadavky programu EMAS, včetně soustavného zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je stanoveno v čl. 2 písm. b) tohoto nařízení.

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

vedení organizace k přezkoumání, včetně návrhů na zlepšení.

A.4.2 Odborná způsobilost, výcvik a povědomí

Organizace zajistí, aby každá osoba nebo osoby, které pro ni nebo jejím jménem pracují a jejichž práce může mít podstatný dopad na životní prostředí určený organizací, měly přiměřené vzdělání, výcvik nebo zkušenosti, a vede o tom příslušné záznamy.

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

B.3 Zapojení zaměstnanců

- 1) Organizace by měla uznat, že aktivní zapojení zaměstnanců je hnací silou a předpokladem soustavného a úspěšného zlepšování životního prostředí, klíčovým zdrojem pro zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, a zároveň správnou metodou pro úspěšné ukotvení systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí v organizaci.
- 2) Termínem „účast zaměstnanců“ se rozumí jak účast, tak poskytování informací jednotlivým zaměstnancům a jejich zástupcům. Proto by na všech úrovních organizace měl existovat program účasti zaměstnanců. Organizace by měla uznat, že angažovanost, schopnost reagovat a aktivní podpora ze strany vedení jsou předpokladem úspěchu těchto procesů. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit nutnost zpětné vazby pro zaměstnance ze strany vedení.

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

Organizace určí potřeby výcviku spojené s environmentálními aspekty a systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Umožní výcvik nebo přijme jiné opatření s cílem splnit tyto potřeby a vede o tom příslušné záznamy.

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy, aby u osoby nebo osob, které pro ni nebo jejím jménem pracují, bylo zajištěno povědomí o:

a) důležitosti dodržování politiky životního prostředí, postupů a požadavků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí;

b) významných environmentálních aspektech a souvisejících skutečných nebo potenciálních dopadech jejich práce na životní prostředí a o ekologických přínosech zlepšeného osobního výkonu;

c) jejich úlohách a odpovědnostech při dosahování shody s požadavky systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí; a

d) možných důsledcích odchylek od stanovených postupů.

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

- 3) Kromě těchto požadavků je třeba zapojit zaměstnance do procesu soustavného zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí prostřednictvím:

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
	a) úvodního přezkoumání stavu životního prostředí, analýzy současného stavu a sběru a ověřování informací; b) stanovení a zavádění systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí, který zlepší vliv činnosti organizace na životní prostředí; c) výborů pro životní prostředí, které shromažďují informace a zajišťují účast úředníka pro životní prostředí/zástupců vedení a zaměstnanců a jejich zástupců; d) společných pracovních skupin pro akční program ochrany životního prostředí a audit ochrany životního prostředí; e) vypracování prohlášení o stavu životního prostředí.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4.3 Komunikace S ohledem na environmentální aspekty a na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí musí organizace vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro: a) interní komunikaci mezi různými úrovněmi a funkcemi organizace; b) přijímání a dokumentování příslušných informací od externích zúčastněných osob a odpovědi na ně. Organizace zváží, zda bude o svých významných environmentálních aspektech komunikovat externě, a své rozhodnutí zaznamená. Pokud se organizace rozhodne komunikovat, vytvoří a zavede metodu nebo metody externí komunikace.	4) Za tímto účelem by měly být použity vhodné formy účasti, jako například systém zlepšovacích návrhů, skupinová projektová práce nebo výbory na ochranu životního prostředí. Organizace vezmou na vědomí pokyny Komise týkající se osvědčených postupů v této oblasti. Pokud o to požádají, zapojí se také zástupci zaměstnanců. B.4 Komunikace

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4.4 Dokumentace Dokumentace systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí zahrnuje: a) politiku ochrany životního prostředí, obecné a specifické cíle; b) popis oblasti působnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí; c) popis hlavních prvků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a jejich vzájemného	1) Organizace musí být schopny prokázat otevřený dialog s veřejností a jinými zúčastněnými osobami, včetně místních společenství a zákazníků, o dopadech svých činností, výrobků a služeb na životní prostředí, aby se zjistily zájmy veřejnosti a jiných zúčastněných osob. 2) Otevřenost, transparentnost a pravidelné poskytování informací o životním prostředí jsou klíčovými faktory pro odlišení programu EMAS od ostatních programů. Tyto faktory jsou také důležité pro vytváření důvěry mezi organizací a zúčastněnými osobami. 3) Flexibilita programu EMAS umožňuje organizacím zaměřit odpovídající informace na konkrétní příjemce a zajistit, aby veškeré informace byly dostupné každému, kdo o ně požádá.

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

působení a rovněž odkaz na související dokumenty;

d) dokumenty, včetně záznamů, které tato mezinárodní norma požaduje; a

e) dokumenty, včetně záznamů, které organizace určí jako nezbytné k zajištění účinného plánování, fungování a kontroly procesů, jež se vztahují k významným environmentálním aspektům.

A.4.5 Řízení dokumentace

Dokumenty požadované systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí a touto mezinárodní normou musí být řízeny. Záznamy jsou zvláštním druhem dokumentu a musí být řízeny v souladu s požadavky uvedenými v oddíle A.5.4.

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy pro:

a) schválení vhodnosti dokumentů před jejich vydáním;

b) nezbytné přezkoumání a aktualizaci a opětovné schválení dokumentů;

c) zajištění toho, aby bylo možné určit změny a aktuální stav revize dokumentů;

d) zajištění toho, aby v místech používání byly k dispozici příslušné verze platných dokumentů;

e) zajištění toho, aby dokumenty byly čitelné a snadno identifikovatelné;

f) zajištění toho, aby externí dokumenty, které organizace určí jako nezbytné k plánování a fungování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, byly označeny a jejich distribuce řízena; a

g) zabránění neúmyslnému použití neplatných dokumentů a jejich vhodného označení, pokud se z nějakého důvodu nadále uchovávají.

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

A.4.6 Řízení provozu

Organizace určí a naplánuje operace, které souvisejí s určenými významnými environmentálními aspekty, v souladu se svou politikou životního prostředí, obecnými a specifickými cíli, aby bylo zajištěno, že jsou prováděny za stanovených podmínek:

a) vytvořením, zavedením a udržováním dokumentovaného postupu nebo postupů pro situace, kde by jejich absence mohla vést k odchylkám od politiky životního prostředí a obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí; a

b) stanovením provozních kritérií v rámci postupu nebo postupů; a

c) vytvořením, zavedením a udržováním postupů souvisejících s určenými významnými environmentálními aspekty zboží a služeb používaných organizací a sdělováním příslušných postupů a požadavků dodavatelům, včetně smluvních stran.

A.4.7 Přípravenost na mimořádné události a reakce na ně

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro zjištění možných nehod a mimořádných událostí, jež mohou mít dopad nebo dopady na životní prostředí, a odpovídající reakci na ně.

Organizace musí na mimořádné události a nehody zareagovat a zabránit souvisejícím nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo je zmírnit.

Organizace pravidelně přezkoumává a případně reviduje svou připravenost na mimořádné události a postupy reakce na ně, zejména po nehodách nebo mimořádných událostech.

Organizace rovněž pravidelně tyto postupy testuje, pokud je to možné.

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

A.5 Kontrola

A.5.1 Sledování a měření

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro pravidelné sledování a měření klíčových charakteristik svých operací, které mohou mít podstatný dopad na životní prostředí. Postup nebo postupy zahrnují zaznamenávání údajů pro sledování výkonu, příslušných provozních kontrol a dodržování obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí organizace.

Organizace zajistí, aby se pro sledování a měření používalo kalibrované a ověřené zařízení, a vede a uschovává související záznamy.

A.5.2 Hodnocení dodržování požadavků

A.5.2.1 V souladu se svými závazky k dodržování požadavků organizace vytvoří, zavede a udržuje postup nebo postupy pravidelného hodnocení dodržování příslušných právních předpisů.

Organizace výsledky pravidelných hodnocení dokumentuje.

A.5.2.2 Organizace zhodnotí dodržování ostatních požadavků, k nimž se zavázala. Organizace může spojit toto hodnocení s hodnocením dodržování právních předpisů uvedeným v oddíle A.5.2.1, nebo zavést zvláštní postup nebo postupy.

Organizace výsledky pravidelných hodnocení dokumentuje.

A.5.3 Neshoda a nápravná a preventivní opatření

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro řešení skutečné nebo možné neshody nebo neshod a pro přijetí nápravného a preventivního opatření. Postup nebo postupy stanoví požadavky pro:

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

- a) určení a nápravu neshody nebo neshod a přijetí opatření ke zmírnění jejich dopadů na životní prostředí;
- b) šetření neshody nebo neshod, určení jejich příčiny nebo příčin a přijetí opatření, která zajistí, že nedojde k jejich opakování;
- c) hodnocení potřeby přijmout opatření k prevenci neshody nebo neshod a provedení příslušných opatření, která zajistí, že nedojde k jejich opakování;
- d) zaznamenání výsledků jednoho nebo více přijatých nápravných a preventivních opatření; a
- e) přezkoumání účinnosti přijatých nápravných a preventivních opatření. Přijatá opatření musí odpovídat rozsahu problémů a příslušným dopadům na životní prostředí.

Organizace zajistí, aby do dokumentace systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí byly zaznamenány všechny nezbytné změny.

A.5.4 Řízení záznamů

Organizace musí vytvořit a udržovat nezbytné záznamy za účelem prokázání dodržování požadavků svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a této mezinárodní normy a dosažených výsledků.

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro identifikaci, uložení, ochranu, vyhledání, uchování a zničení záznamů.

Záznamy musí být a zůstat čitelné, identifikovatelné a výsledovatelné.

A.5.5 Interní audit

Organizace zajistí, aby interní audity systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí byly prováděny v plánovaných intervalech, aby:

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

a) se zjistilo, zda systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí:

– splňuje plánovaná opatření pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně požadavků této mezinárodní normy, a

– je správně zaveden a udržován; a

b) poskytovaly vedení organizace informace o výsledcích auditů.

Program nebo programy auditu plánuje, vytváří, zavádí a udržuje organizace s ohledem na význam operace nebo operací pro životní prostředí a na výsledky předchozích auditů.

Postup nebo postupy auditu musí být vytvořeny, zavedeny a udržovány tak, aby zahrnovaly:

– odpovědnost a požadavky na plánování a provádění auditů, podávání zpráv o výsledcích a uchování souvisejících záznamů,

– stanovení kritérií auditu, rozsahu působnosti, četnosti a metod.

Výběr auditorů a provádění auditů musí zajistit objektivitu a nestrannost auditního procesu.

A.6 Přezkoumání vedením organizace

Nejvyšší vedení organizace musí ve stanovených intervalech přezkoumat systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, aby byla zajištěna jeho další vhodnost, přiměřenost a účinnost. Přezkoumání zahrnuje posouzení možností ke zlepšení a potřebu změn systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně politiky životního prostředí a obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí.

Záznamy o přezkoumání vedením organizace se uchovávají.

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

Údaje k přezkoumání vedením organizace zahrnují:

- a) výsledky interních auditů a hodnocení dodržování právních předpisů a jiných požadavků, k nimž se organizace zavázala;
- b) komunikaci od vnějších zúčastněných osob, včetně stížností;
- c) vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- d) míru, do jaké byly obecné a specifické cíle splněny;
- e) stav nápravných a preventivních opatření;
- f) následná opatření z předchozích přezkoumání vedením organizace;
- g) měnící se okolnosti, včetně vývoje právních a jiných požadavků spojených s environmentálními aspekty organizace; a
- h) návrhy na zlepšení.

Výstupy z přezkoumání vedením organizace zahrnou veškerá rozhodnutí a opatření související s případnými změnami politiky životního prostředí, obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí a jiných prvků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu se závazkem k soustavnému zlepšování.

Seznam vnitrostátních normalizačních úřadů

BE : IBN/BIN (Institut belge de normalisation / Belgisch Instituut voor Normalisatie)

CZ : ČNI (Český normalizační institut)

DK : DS (Dansk Standard)

DE : DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

EE : EVS (Eesti Standardikeskus)

EL : ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Část A

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systém environmentálního managementu podle EN ISO 14001:2004

ES : AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

FR : AFNOR (Association française de normalisation)

IEL : NSAI (National Standards Authority of Ireland)

IT : UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

CY : Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

LV : LVS (Latvijas Standarts)

LT : LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

LU : SEE (Service de l'Énergie de l'Etat) (Luxembourg)

HU : MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT : MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority)

NL : NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

AT : ON (Österreichisches Normungsinstitut)

PL : PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

PT : IPQ (Instituto Português da Qualidade)

SI : SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)

SK : SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

FI : SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry)

SE : SIS (Swedish Standards Institute)

UK : BSI (British Standards Institution).

Část B

Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

PŘÍLOHA III

INTERNÍ AUDIT OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

A: PROGRAM AUDITU A ČETNOST AUDITŮ

1. Program auditu

Program auditu má zajistit, aby byly vedení organizace poskytnuty informace potřebné k přezkoumání vlivu činnosti organizace na životní prostředí a účinnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a k prokázání toho, že tyto faktory má vedení pod kontrolou.

2. Cíle programu auditu

Cíle zahrnují zejména hodnocení stávajícího systému řízení a zjištění dodržování politiky a programu organizace, které zahrnuje dodržování příslušných právních předpisů na ochranu životního prostředí.

3. Rozsah programu auditu

Celkový rozsah jednotlivých auditů nebo případně fází cyklu auditu musí být jasně definován a musí výslovně specifikovat:

- a) oblasti, kterých se to týká;
- b) činnosti, na které se vztahuje audit;
- c) kritéria ochrany životního prostředí, které je nutno vzít v úvahu;
- d) období, které audit pokrývá.

Audit ochrany životního prostředí zahrnuje posouzení dat potřebných pro hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

4. Četnost auditů

Audit nebo cyklus auditu, který zahrnuje veškeré činnosti organizace, se provádí podle potřeby v intervalech nejdéle tří let. Četnost, se kterou se provádí audit jednotlivých činností, se liší v závislosti na

- a) charakteru, rozsahu a složitosti činností;
- b) významu souvisejících dopadů na životní prostředí;
- c) významu a naléhavosti problémů zjištěných předchozími audity;
- d) historii problémů životního prostředí.

U složitějších činností se závažnějším dopadem na životní prostředí se provádí audit častěji.

Organizace musí provádět audity nejméně jednou za rok, což napomůže vedení organizace a ověřovateli stavu životního prostředí prokázat, že má všechny významné environmentální aspekty pod kontrolou.

Organizace provádí audity týkající se:

- a) vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- b) dodržování příslušných právních závazků týkajících se životního prostředí touto organizací.

B: ČINNOSTI PŘI PROVÁDĚNÍ AUDITU

Činnosti při provádění auditu zahrnují pohovory s pracovníky, kontrolu provozních podmínek a zařízení a přezkoumání záznamů, písemných postupů a ostatní příslušné dokumentace s cílem vyhodnotit vliv činnosti organizace na životní prostředí, pro kterou se provádí audit, aby se zjistilo, zda splňuje příslušné normy, nařízení nebo stanovené obecné a specifické cíle a zda stávající systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí je účinný a přiměřený. Mimo jiné by měla být použita namátková kontrola dodržování těchto kritérií, aby se zjistila účinnost celého systému řízení.

Do procesu provádění auditu by měly být zahrnuty zejména tyto kroky:

- a) pochopení systémů řízení;
- b) posouzení silných a slabých míst systémů řízení;
- c) shromáždění příslušných dat;
- d) vyhodnocení zjištění auditu;
- e) příprava závěrů auditu;
- f) zpráva o zjištěních a závěrech auditu.

C: ZPRÁVA O ZJIŠTĚNÍCH A ZÁVĚRECH AUDITU

Hlavními cíli písemné zprávy o auditu je:

- a) dokumentovat rozsah auditu;
- b) poskytnout vedení organizace údaje o stavu dodržování politiky životního prostředí dané organizace a o pokroku organizace v oblasti ochrany životního prostředí;
- c) poskytnout vedení údaje o účinnosti a spolehlivosti opatření pro sledování dopadů činnosti organizace na životní prostředí;
- d) případně ukázat potřebu nápravných opatření.

PŘÍLOHA IV

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O VLIVU ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

A. ÚVOD

Informace o životním prostředí musí být předloženy jasným a logickým způsobem v elektronické nebo tištěné podobě.

B. PROHLÁŠENÍ O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Prohlášení o stavu životního prostředí musí zahrnovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené níže:

- a) jasný a jednoznačný popis organizace registrované v programu EMAS a přehled jejích činností, výrobků a služeb a její případný vztah k mateřským společnostem;
- b) politiku životního prostředí a stručný popis systému řízení organizace z hlediska ochrany životního prostředí;
- c) popis všech významných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k podstatným dopadům organizace na životní prostředí a vysvětlení charakteru dopadů souvisejících s těmito aspekty (příloha I bod 2);
- d) popis obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí ve vztahu k významným environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí;
- e) přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým cílům ochrany životního prostředí a s ohledem na její podstatné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o hlavních indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu D;
- f) další faktory týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí včetně vlivu činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení s ohledem na jejich podstatné dopady na životní prostředí;
- g) popis příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a důkazy o dodržování těchto právních předpisů;
- h) jméno a akreditační číslo ověřovatele stavu životního prostředí a datum schválení.

C. ZPRÁVA O VLIVU ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Zpráva o vlivu činnosti organizace na životního prostředí musí zahrnovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené níže:

- a) přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým cílům ochrany životního prostředí a s ohledem na její podstatné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o hlavních indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu D;
- b) další faktory týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí včetně vlivu činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení s ohledem na jejich podstatné dopady na životní prostředí;
- c) popis příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a důkazy o dodržování těchto právních předpisů;
- d) jméno a akreditační číslo ověřovatele stavu životního prostředí a datum schválení.

D. HLAVNÍ INDIKÁTORY A DALŠÍ PŘÍSLUŠNÉ EXISTUJÍCÍ INDIKÁTORY VLIVU ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Úvod

Ve svém prohlášení o stavu životního prostředí a ve zprávě o vlivu činnosti na životní prostředí organizace podá zprávu o hlavních indikátorech, pokud se týkají přímých environmentálních aspektů organizace, a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno níže.

2. Hlavní indikátory

- a) Hlavní indikátory se vztahují na všechny typy organizací. Zaměřují se na vliv činnosti organizace na životní prostředí v následujících klíčových oblastech životního prostředí:
 - energetická účinnost;
 - účinnost materiálů;
 - voda;
 - odpad;
 - biologická rozmanitost
 - a emise.
- b) Každý hlavní indikátor se skládá:

- i) z číselného údaje **A**, který uvádí celkové roční vstupy/dopady v dané oblasti,
- ii) z číselného údaje **B**, který uvádí celkové roční výstupy organizace,
- iii) a z číselného údaje **R**, který uvádí poměr mezi **A** a **B**.

Každá organizace podá zprávu o všech třech prvcích pro každý indikátor.

Údaj o celkových ročních vstupech/dopadech v dané oblasti, tj. číselný údaj **A**, musí být uveden následujícím způsobem:

- i) údaj o **energetické účinnosti**
 - * týkající se „*celkové přímé spotřeby energie*“ uvede celkovou roční spotřebu energie vyjádřenou v tunách ekvivalentu ropy (toe),
 - * týkající se „*celkové spotřeby obnovitelné energie*“ uvede celkovou roční spotřebu energie (elektriny a tepla) vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, vyjádřenou v tunách ekvivalentu ropy (toe),
- ii) údaj o **účinnosti materiálů**
 - * týkající se „*ročního hmotnostního průtoku různých používaných materiálů*“ (kromě nosičů energie a vody) vyjádřený v tunách,
- iii) údaj o **vodě**
 - * týkající se „*celkové roční spotřeby vody*“ vyjádřený v m³,
- iv) údaj o **odpadu**
 - * týkající se „*celkové roční tvorby odpadu*“ vyjádřený v tunách,
- v) údaj o **biologické rozmanitosti**
 - * týkající se „*využívání půdy*“ vyjádřený v m²,
- vi) údaj o **emisích**
 - * týkající se „*celkových ročních emisí skleníkových plynů*“ vyjádřený v tunách ekvivalentu CO₂.

Údaj o celkových ročních výstupech organizace, tj. číselný údaj **B**, je stejný pro všechny oblasti, ovšem přizpůsobuje se různým typům organizací v závislosti na jejich druhu činnosti. Rozlišuje zejména mezi organizacemi činnými ve výrobním odvětví (průmysl), kde musí uvést celkovou roční hrubou přidanou hodnotu vyjádřenou v milionech EUR (mil. EUR) či v případě malých organizací celkový roční obrat nebo počet zaměstnanců, a organizacemi v nevýrobních odvětvích (správa/služby), kde musí být vztážen k velikosti organizace a vyjádřen počtem zaměstnanců.

3. Další příslušné indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí

Každá organizace každoročně podá zprávu o svém vlivu na životní prostředí týkající se konkrétních environmentálních aspektů určených v prohlášení o stavu životního prostředí a případně zohlední a odkáže na odvětvové referenční dokumenty uvedené v článku 46 tohoto nařízení.

Za tímto účelem mohou organizace používat další příslušné existující indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí, přičemž je nutné zajistit, aby zvolené indikátory:

- i) poskytovaly přesné zhodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- ii) byly srozumitelné a jednoznačné,
- iii) umožňovaly meziroční srovnání pro vyhodnocení vývoje vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- iv) umožňovaly případné srovnání s oborovými, vnitrostátními nebo regionálními měřítky,
- v) případně umožnily srovnání s právními požadavky.

E. PŘÍSTUP VEŘEJNOSTI K INFORMACÍM

Organizace musí být schopna prokázat ověřovateli stavu životního prostředí, že kdokoli, kdo se zajímá o vliv činnosti organizace na životní prostředí, má snadný a svobodný přístup k informacím požadovaným výše v oddílech B až D.

F. MÍSTNÍ ODPOVĚDNOST

Organizace, které se registrují v programu EMAS, mohou chtít sestavit jedno společné prohlášení nebo zprávu o stavu životního prostředí, zahrnující různé geografické lokality.

Záměrem programu EMAS je zajistit místní odpovědnost, a proto musí organizace zajistit, aby bylo možné jasně určit podstatné dopady na životní prostředí každého místa a zaznamenat je ve společném prohlášení nebo zprávě o stavu životního prostředí.

PŘÍLOHA V

LOGO EMAS

Logo se používá buď:

- ve třech barvách (Pantone č. 355 zelená; Pantone č. 109 žlutá; Pantone č. 286 modrá),
- nebo černé na bílém podkladu, nebo
- bílé na černém podkladu.

PŘÍLOHA VI

Údaje potřebné k registraci (informace poskytnuty podle potřeby)

1. ORGANIZACE

Název

Adresa

Obec

PSČ

Stát/provincie/region/samosprávná oblast

Kontaktní osoba

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Emailová adresa

Adresa internetových stránek

Datum registrace

Datum pozastavení registrace

Datum zrušení registrace

Termín vypracování příštího prohlášení o stavu životního prostředí

Termín vypracování příští zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí

Kód NACE činnosti

Počet zaměstnanců

Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy

2. MÍSTO

Název

Adresa

PSČ

Obec

Stát/země/region/samosprávná oblast

Kontaktní osoba

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Emailová adresa

Adresa internetových stránek

Registrační číslo

Datum pozastavení registrace

Datum zrušení registrace

Termín vypracování příštího prohlášení o stavu životního prostředí

Termín vypracování příští zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí

Kód NACE činnosti

Počet zaměstnanců

Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy

3. AKREDITOVANÝ OVĚŘOVATEL

Jméno ověřovatele

Adresa

PSČ

Obec

Stát/provincie/region/samosprávná oblast

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Registrační číslo akreditace

Rozsah působnosti akreditace (kódy NACE)

Akreditační orgán

V dne .../.../200...

Podpis zástupce organizace

PŘÍLOHA VII

Prohlášení o činnostech ověřovatele stavu životního prostředí

.....(jméno).

s registračním číslem ověřovatele EMAS

akreditován/a pro oblast působnosti
(kód NACE)

prohlašuje, že ověřil/a, zda místo(a) či celá organizace, jak je uvedeno v prohlášení o stavu životního prostředí / ve zprávě o vlivu činnosti organizace na životní prostředí (*),
..... (název organizace)

s registračním číslem (je-li k dispozici),

splňuje veškeré požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. XXX/[rok] ze dne [datum] o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Svým podpisem prohlašuji, že:

- ověření a schválení bylo provedeno v úplném souladu s požadavky uvedeného nařízení,
- neexistují důkazy o nedodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí,
- údaje a informace uvedené v prohlášení o stavu životního prostředí / ve zprávě o vlivu činnosti na životní prostředí (*) organizace/místa (*) odrážejí spolehlivý, důvěryhodný a správný obraz všech činností organizace/místa (*) v rámci oblasti působnosti uvedené v prohlášení o stavu životního prostředí.

V dne .../.../200...

Podpis

(*) : nehodící se škrtněte

PŘÍLOHA VIII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Článek 1
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	-
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	-
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	-
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	-
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 písm. b)	-
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 bod 2
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 bod 4
Čl. 2 písm. e)	-
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 bod 5
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 bod 6
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 bod 7
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 bod 8
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 bod 9
Čl. 2 písm. k)	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 písm. l)	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 písm. l) bod i)	-
Čl. 2 písm. l) bod ii)	-
Čl. 2 písm. m)	-
Čl. 2 písm. n)	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 písm. o)	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 písm. p)	-

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 2 písm. q)	Čl. 2 bod 16
Čl. 2 písm. r)	-
Čl. 2 písm. s) první věta	Čl. 2 bod 17
Čl. 2 písm. s) druhá až čtvrtá věta	-
Čl. 2 písm. t)	Čl. 2 bod 18
Čl. 2 písm. u)	-
Čl. 3 odst. 1	-
Čl. 3 odst. 2 písm. a) první věta	Čl. 4 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 písm. a) druhá věta	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	Čl. 4 odst. 6
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 4 odst. 7
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	Čl. 4 odst. 8
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec; čl. 6 odst. 3
Čl. 3 odst. 3 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) první věta	Čl. 6 odst. 1 písm. b) až d)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) druhá věta	Čl. 7 odst. 1
Čl. 4 odst. 1	-
Čl. 4 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 4 odst. 3	-
Čl. 4 odst. 4	-
Čl. 4 odst. 5 první věta	Čl. 26 odst. 1
Čl. 4 odst. 5 druhá věta	Čl. 26 odst. 2
Čl. 4 odst. 6	Článek 42
Čl. 4 odst. 7	-
Čl. 4 odst. 8 první pododstavec	Čl. 30 odst. 1

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 4 odst. 8 druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 3 a 5
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec první a druhá věta	Čl. 31 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec poslední věta	Čl. 31 odst. 3
Čl. 5 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 první věta
Čl. 5 odst. 2	Čl. 11 odst. 3
Čl. 5 odst. 3 první věta	Čl. 12 odst. 1
Čl. 5 odst. 3 druhá věta první odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 3 druhá věta druhá odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 4	Čl. 11 odst. 1 druhá věta
Čl. 5 odst. 5 první věta	Čl. 15 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 druhá věta	Čl. 15 odst. 3 první věta
Čl. 5 odst. 5 třetí věta	Čl. 16 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 čtvrtá věta	Čl. 15 odst. 3 druhá a třetí věta
Čl. 6 bod 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 6 bod 1 první odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 bod 1 druhá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 třetí odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. d)
Čl. 6 bod 1 čtvrtá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 poslední věta	Čl. 13 odst. 2 první věta
Čl. 6 bod 2	Čl. 14 odst. 3
Čl. 6 bod 3 první odrážka	Čl. 14 odst. 4 písm. a)
Čl. 6 bod 3 druhá odrážka	Čl. 14 odst. 4 písm. b)

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 6 bod 3 třetí odrážka	Čl. 14 odst. 4 písm. c)
Čl. 6 bod 3 poslední věta	Čl. 14 odst. 8
Čl. 6 bod 4 první pododstavec	Čl. 14 odst. 2
Čl. 6 bod 4 druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 5
Čl. 6 bod 5 první věta	Čl. 14 odst. 7
Čl. 6 bod 5 druhá věta	Čl. 14 odst. 9 až 10
Čl. 6 bod 6	Čl. 14 odst. 11
Čl. 7 odst. 1	Čl. 29 odst. 6
Čl. 7 odst. 2 první věta	Čl. 12 odst. 2
Čl. odst. 2 druhá věta	Čl. 12 odst. 3
Čl. 7 odst. 3	Čl. 43 odst. 2 písm. a) a b)
Čl. 8 odst. 1 první věta	Čl. 10 odst. 1
Čl. odst. 2 druhá věta	Čl. 10 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	-
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	-
Čl. 8 odst. 2 písm. d)	-
Čl. 8 odst. 2 písm. e)	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 3 písm. a)	-
Čl. 8 odst. 3 písm. b) první věta	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 3 poslední pododstavec	-
Čl. 9 odst. 1 první pododstavec	Čl. 4 odst. 3
Čl. 9 odst. 1 písm. a)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 písm. b)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 poslední pododstavec	Čl. 45 odst. 5

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 9 odst. 2	-
Čl. 10 odst. 1 písm. a)	-
Čl. 10 odst. 1 písm. b)	-
Čl. 10 odst. 1 písm. c)	-
Čl. 10 odst. 2 první pododstavec	Čl. 39 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec první věta	Článek 42
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	Článek 47
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	Článek 37
Čl. 11 odst. 1 první odrážka	Čl. 37 písm. a)
Čl. 11 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 37 písm. c)
Čl. 11 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 37 písm. b)
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 38 odst. 1
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	-
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 38 odst. 2
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec čtvrtá věta	Čl. 38 odst. 3
Čl. 11 odst. 2	Čl. 44 odst. 2
Čl. 11 odst. 3 první věta	Čl. 42 první věta
Čl. 11 odst. 3 druhá věta	Článek 47
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	Čl. 35 odst. 3
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 35 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 poslední pododstavec	Čl. 35 odst. 2
Čl. 12 odst. 2	Článek 42

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 12 odst. 3	-
Článek 13	Článek 41
Čl. 14 odst. 1	Čl. 48 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	-
Čl. 14 odst. 3	-
Čl. 15 odst. 1	Článek 50
Čl. 15 odst. 2	Článek 48
Čl. 15 odst. 3	-
Čl. 16 odst. 1	Čl. 40 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Článek 42
Čl. 17 odst. 1	-
Čl. 17 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 3	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 4	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 5	-
Čl. 18 první pododstavec	Čl. 52 první pododstavec
Čl. 18 druhý pododstavec	Čl. 52 poslední pododstavec

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ PRO NÁVRHY S VÝLUČNÝM DOPADEM NA PŘÍJMOVOU STRÁNKU ROZPOČTU

1. NÁZEV NÁVRHU:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)

2. RÁMEC ABM / ABB

Oblast politiky a související aktivity, kterých se návrh týká:

Životní prostředí (ABB kód 0703: provádění politiky a právních předpisů Společenství v oblasti životního prostředí).

3. ROZPOČTOVÉ LINIE

3.1 Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a administrativní pomoc) (ex – linie B.A) včetně okruhů:

07 01 04 01: LIFE+ (finanční nástroj pro životní prostředí – 2007–2013) – Výdaje na správu a řízení

07 03 07: LIFE+ (finanční nástroj pro životní prostředí – 2007–2013)

3.2 Doba trvání akce a finančního dopadu:

Opatření (nařízení EMAS) má vstoupit v platnost v roce 2009. V období 2009–2013 budou provozní výdaje hrazeny z finančního nástroje LIFE+.

3.3 Rozpočtové charakteristiky

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu
07010401	Nepov.	Nerozl ²⁹	NE	NE	ANO	č. 2
070307	Nepov.	Rozl./	NE	NE	ANO	č. 2

²⁹ Nerozlišené položky, dále jen „NP“.

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

4.1 Finanční zdroje

4.1.1 Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	Oddíl č.		2009	2010	2011	2012	2013		2009–2013

Provozní výdaje³⁰

Položky závazků (PZ)	8.1.	a	1,230	1,400	1,700	1,700	1,700		7,730
Položky plateb (PP)		b							

Administrativní výdaje jako součást referenční částky³¹

Technická a administrativní pomoc (NP)	8.2.4.	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c	1,430	1,600	1,900	1,900	1,900		8,730
Položky plateb		b+c							

Administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky³²

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5.	d	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838		3,804
Administrativní náklady, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů, nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6.	e	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		a+c +d +e	1,959	2,569	2,815	3,117	3,071		13,531
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		b+c +d +e							

³⁰ Výdaje, které nespádají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

³¹ Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

³² Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

Spoluúčast

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uveďte, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhadovanou výši finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		2009	2010	2011	2012	2013		2009–2013
	f							
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c +d +e +f							

4.1.2 Soulad s finančním plánem

- Návrh je v souladu se stávajícím finančním plánem.
- Návrh si vyžádá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- Návrh může vyžadovat použití ustanovení interinstitucionální dohody³³ (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

4.1.3 Finanční dopady na straně příjmů

- Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy.
- Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

Rozpočtová linie	Příjem	Před akcí [Rok n-1]	Situace po akci					
			[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³⁴
	a) Příjmy v absolutním vyjádření							
	b) Změna v příjmech	Δ						

³³ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

³⁴ V případě potřeby, např. potrvá-li akce déle než 6 let, je třeba doplnit další sloupce.

4.2 Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	2009	2010	2011	2012	2013	
Celkový objem lidských zdrojů	5	10	10	10	10	

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.1 Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Hlavním cílem je zvýšit pozitivní dopad programu na životní prostředí zlepšením činnosti organizací, jež se programu EMAS účastní, a širším využíváním programu. Program zůstává v zásadě dobrovolný.

Hlavní prvky:

- Program EMAS bude nadále vycházet z normy ISO 14001 týkající se **systemu řízení z hlediska ochrany životního prostředí/systemu environmentálního managementu**. Tento systém je doplněn o tyto prvky:
 - větší důraz na povinnost organizací jednat v souladu s platnými právními požadavky v oblasti životního prostředí;
 - větší důraz na povinnost organizací podávat zprávy o vlivu jejich činnosti na životní prostředí na základě hlavních indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
 - pokyny k osvědčeným postupům pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí.
- Harmonizace postupů akreditace a ověřování (v souladu s návrhem týkajícím se akreditace – ENTR)
- Rozšíření zeměpisné oblasti působnosti, aby se programu EMAS mohly účastnit i organizace za hranicemi EU
- Opatření na snížení administrativní zátěže a na tvorbu pobídek:
 - zjednodušení postupu souhrnné registrace;
 - snížení registračních poplatků malým a středním podnikům;
 - právní úleva a deregulace, které organizacím registrovaným v programu EMAS umožní využívat např. méně častou obnovu platnosti povolení atd.;
 - povinnost vnitrostátních orgánů zvažovat v rámci programů na podporu zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí pobídky, např. pobídky daňové;

- zjednodušení pravidel používání loga programu EMAS.
- Propagace programu EMAS včetně udílení cen programu EMAS a informačních kampaní na úrovni EU i jednotlivých států

5.2 Přidaná hodnota zásahu ze strany Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

Přijetí programu na úrovni Společenství, kterého se mohou účastnit i organizace ze třetích zemí, nabízí jediný akreditovaný systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí, který mohou využívat nejen organizace v EU, ale i organizace ze třetích zemí v různých členských státech, popřípadě ve třetích zemích. Registrací v programu EMAS a používáním loga programu EMAS lze informovat o zlepšeném vlivu činnosti organizace na životní prostředí v členských státech i za hranicemi EU.

5.3 Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

V rámci cíle rozšířit využívání programu a zlepšit tak celkový vliv činnosti organizací v EU i mimo ni na životní prostředí jsou v kontextu rámce ABM vhodná tato opatření:

- pořádání a přispívání k pořádání akcí zaměřených na propagaci a zvyšování informovanosti, jež jsou určeny široké veřejnosti, a zejména organizacím;
- sdílení/vytváření účinných nástrojů k propagaci programu EMAS a jejich zpřístupnění všem účastníkům programu EMAS;
- udílení cen programu EMAS;
- vytváření pobídek k účasti na programu a jejich poskytování organizacím.

V rámci cíle pomáhat organizacím v konkrétních odvětvích se zlepšováním podávání zpráv o vlivu jejich činnosti na životní prostředí je v kontextu rámce ABM vhodná tato opatření:

- vytvoření odvětvových referenčních dokumentů obsahujících osvědčené postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí a indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí pro konkrétní odvětví.

V rámci cíle harmonizovat činnost akreditačních orgánů a příslušných subjektů jsou v kontextu rámce ABM vhodná tato opatření:

- vzájemná hodnocení akreditačních orgánů;
- vzájemná hodnocení příslušných subjektů.

5.4 Způsob provádění (orientační)

Centralizované řízení

- přímo ze strany Komise

- nepřímo na základě pověření pro:
 - výkonné agentury
 - subjekty, které Společenství zřídila, uvedené v článku 185 finančního nařízení
 - vnitrostátní veřejné subjekty / subjekty pověřené veřejnou službou
- Sdílené nebo decentralizované řízení***
 - spolu s členskými státy
 - spolu se třetími zeměmi
- Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uved'te s kterými)***

Příslušné poznámky:

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1 Monitorovací systém

Členské státy podávají zprávu o všech akcích a opatřeních, které podle tohoto nařízení přijmou.

Komise podává o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení zprávu Radě a Evropskému parlamentu.

Monitorování se uskutečňuje také prostřednictvím pravidelných zasedání s členskými státy a jinými zúčastněnými stranami a na základě vzájemného hodnocení prováděného akreditačními orgány, jež se scházejí podle článku 31 tohoto nařízení, a shromážděním příslušných subjektů.

6.2 Hodnocení

6.2.1 *Hodnocení předem (ex-ante)*

Viz posouzení dopadů přiložené k tomuto návrhu jako pracovní dokument útvarů Komise. Dopady všech navrhovaných opatření byly posouzeny z hlediska životního prostředí a z hlediska hospodářského a sociálního.

6.2.2 *Opatření přijatá po průběžném/následném hodnocení (ex post) (na základě podobných zkušeností z minulosti)*

Návrh vychází ze zkušeností získaných při provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)³⁵, z výsledků veřejné konzultace, konkrétněji zaměřené konzultace

³⁵ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

zúčastněných stran a z využití výsledků externích odborných konzultací. V posouzení dopadů bylo k těmto hodnocením přihlédnuto.

6.2.3 *Podmínky a periodicitu budoucího hodnocení*

Opatření, na která se poskytuje finanční pomoc Komise, se pravidelně monitorují.

Účinnost nařízení bude pravidelně hodnocena ve výboru, který se nařízením zřizuje. Lze vytvořit vhodné pokyny a referenční dokumenty pro konkrétní odvětví a navrhnout nezbytné změny nařízení.

Komise předloží Radě a Evropskému parlamentu:

- (1) alespoň jednou za tři roky zprávu o akcích a opatřeních podniknutých v souvislosti s akcemi zaměřenými mimo jiné na:
 - (a) poskytování informací,
 - (b) zlepšování spolupráce a koordinace členských států,
 - (c) propagaci programu EMAS a poskytování pobídek;
- (2) nejpozději pět let od vstupu tohoto nařízení v platnost hodnocení ex-post.

7. **OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM**

V plné míře se použijí normy vnitřní kontroly č. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21 a zásady nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství.

Komise zajistí, aby při provádění nebo financování činností v rámci tohoto nařízení byly finanční zájmy Společenství chráněny použitím preventivních opatření proti podvodu, korupci a jiným nezákonným činnostem, a to prostřednictvím účinných kontrol a zpětným získáváním neoprávněně vyplacených částek a v případě zjištění nesrovnalostí prostřednictvím účinných, přiměřených a odrazujících pokut v souladu s nařízeními Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 a (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999.

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1 Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	2009		2010		2011		2012		2013		Rok n + 5 a násl.		2009 – 2013	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
OPERATIVNÍ CÍL č. 1: Propagace																
Akce 1: Akce zaměřené na propagaci a zvyšování informovanosti			0,300		0,200		0,200		0,200		0,200		0,200			1,100
Akce 2: Pomoc MSP se zavedením programu EMAS			0,250		0,250		0,250		0,250		0,250		0,250			1,250
Akce 3: Udílení cen programu EMAS			1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050			5	0,250
Akce 4: Pobídky			0,100		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100			0,500
Mezisoučet cíl 1				0,700		0,600		0,600		0,600		0,600				3,100
OPERATIVNÍ CÍL č. 2: Tvorba referenčních dokumentů pro konkrétní odvětví																

Akce 1: Studie vypracované externím poradcem	5	0,250	10	0,500	15	0,750	15	0,750	15	0,750	3,000
Akce 2: Zasedání skupin odborníků	8	0,080	10	0,100	15	0,150	15	0,150	15	0,150	0,630
Mezisoučet cíl 2		0,330		0,600		0,900		0,900		0,900	3,630
OPERATIVNÍ CÍL č. 3: Vzájemná hodnocení											
Akce 1: Vzájemné hodnocení akreditačních orgánů		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0,500
Akce 2: Vzájemné hodnocení příslušných subjektů		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0,500
Mezisoučet cíl 3		0,200		0,200		0,200		0,200		0,200	1,000
NÁKLADY CELKEM		1,230		1,400		1,700		1,700		1,700	7,730

8.2 Administrativní výdaje

8.2.1 Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Zaměstnanci využití k řízení akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst/plných pracovních úvazků)					
		2009	2010	2011	2012	2013	
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci ³⁶ (XX 01 01)	A*/AD	2	3	3	3	3	
	B*, C*/AST	1	2	2	2	2	
Zaměstnanci financování ³⁷ podle čl. XX 01 02 (pro EMAS: pouze přidělení národní odborníci)		2	5	5	5	5	
Ostatní zaměstnanci ³⁸ financování podle čl. XX 01 04/05							
CELKEM		5	10	10	10	10	

8.2.2 Popis úkolů, které vyplývají z akce

Celkové řízení programu, tvorba a revize odvětvových dokumentů, řízení marketingu.

8.2.3 Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

- Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen (1 AD + 1 AST + 2 přidělení národní odborníci).
- Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP/PNR na rok n
- Pracovní místa, o něž je třeba požádat v příštím procesu RSP/PNR (2 AD)
- Pracovní místa, jež mají být obsazena převedením stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeobsazování)
- Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP/PNR dotyčného roku (1 AST + 3 přidělení národní odborníci)

³⁶ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční části.

³⁷ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční části.

³⁸ Tyto náklady jsou zahrnuty do referenční částky.

8.2.4 Další administrativní výdaje zahrnuté v referenční částce (XX 01 04/05 – Výdaje na správu a řízení)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie	2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
07 01 04 01							
1 Technická a administrativní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ³⁹							
Další technická a administrativní pomoc							
- interní (<i>intra muros</i>)							
- externí (<i>extra muros</i>): asistenční služba v oblasti IT	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
Technická a administrativní pomoc celkem	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

8.2.5 Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční částce

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	2009	2010	2011	2012	2013	2014 a násl.
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci (XX 01 01)	0,351	0,585	0,585	0,585	0,585	
Zaměstnanci financování podle čl. XX 01 02 (pomocní pracovníci, přidělení národní odborníci, smluvní zaměstnanci, atd.) (upřesněte rozpočtovou linii)	0,101	0,253	0,253	0,253	0,253	
Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838	

³⁹ Měl by být uveden odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotyčných výkonných agentur.

Výpočet – *Úředníci a dočasní zaměstnanci*

Standardní plat pro jednoho úředníka A* /AD podle bodu 8.2.1 je 117 000 EUR ročně.

Výpočet – *Zaměstnanci financovaní podle článku XX 01 02*

Standardní plat pro jednoho přiděleného národního odborníka podle bodu 8.2.1 je 50 580 EUR ročně.

8.2.6 Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 a násl.	2009– 2013
XX 01 02 11 01 – Služební cesty	0,008	0,008	0,008	0,010	0,010		0,044
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference	0,015	0,015	0,015	0,115	0,015		0,175
XX 01 02 11 03 – Výbory ⁴⁰	0,054	0,108	0,054	0,054	0,108		0,378
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace				0,200	0,200		0,400
XX 01 02 11 05 - Informační systémy							
2 Ostatní výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)							
3 Ostatní výdaje administrativního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Administrativní výdaje celkem, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů (NEZAHNUTÉ do referenční částky)	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

⁴⁰ C10900 – Výbor pro uplatňování nařízení o dobrovolné účasti průmyslových podniků v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Výpočet – *Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky*

Každoročně od roku 2009 do roku 2013 se plánují 4 služební cesty s jednotkovými náklady 1 000 EUR na jednu cestu za účelem objasnění cílů a opatření nařízení a s cílem pomoci s jeho prováděním a používáním v členských státech.

Každoročně od roku 2009 do roku 2013 se plánují 2 služební cesty s jednotkovými náklady 1 000 EUR na jednu cestu za účelem účasti na zasedáních akreditačních orgánů, které se scházejí podle článku 30 tohoto nařízení.

Každoročně od roku 2009 do roku 2013 se plánují 2 služební cesty s jednotkovými náklady 1 000 EUR na jednu cestu za účelem účasti na zasedáních shromáždění příslušných subjektů.

Každoročně v letech 2012 až 2013 se plánují 2 zvláštní služební cesty s jednotkovými náklady 1 000 EUR na jednu cestu za účelem schůzky se zúčastněnými stranami v souvislosti s revizí nařízení.

Každoročně od roku 2009 do roku 2013 se plánují 3 zasedání s ISO TC 207 (technickým výborem pro řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí) s průměrnými jednotkovými náklady 5 000 EUR na jednu služební cestu.

V roce 2012 se plánuje 1 konference (jednotkové náklady: 100 000 EUR) za účelem konzultace zúčastněných stran a příslušných subjektů na téma provádění opatření stanovených nařízením v souvislosti s jeho revizí v roce 2014.

Dvakrát ročně počínaje rokem 2009 se plánují zasedání regulačního výboru zřízeného nařízením (jednotkové náklady: 27 000 EUR na jedno zasedání) za účelem výměny informací v souvislosti s přijetím vhodných pokynů a doporučení, jimiž se má docílit větší harmonizace mezi členskými státy.

V roce 2010 se plánují 2 mimořádná zasedání regulačního výboru zřízeného nařízením (krátce po vstupu nařízení v platnost) a v roce 2013 2 mimořádná zasedání tohoto výboru v souvislosti s revizí nařízení v roce 2014 (jednotkové náklady: 27 000 EUR na jedno zasedání).

V roce 2012 a 2013 se plánují externí studie s celkovými náklady 200 000 EUR ročně v souvislosti s revizí nařízení v roce 2014.

Potřeby lidských a administrativních zdrojů budou pokryty v rámci přidělů, které lze poskytnout řídicímu generálnímu ředitelství v rámci postupu pro roční přiděly v důsledku omezení rozpočtu.